

Szalézi Értesítő

2017/2

SZALIM
CSALÁD VAGYUNK?

Lelkiség
SZALÉZI SZENT FERENC,
A SZENT, AKI MEGIHLET-
TE DON BOSCÓT

Szalézi Család
DON BOSCO ÖNKÉNTESEI

Interjú
A FIATALOKKAL EGY
SZEBB JÖVŐÉRT

SZALIM

Szlávik Adél

Család vagyunk?

„A család a legfontosabb” – hangzik el a híres mondat Don Corleone, a keresztapa szájából. De vajon tényleg ez a legfontosabb, egyáltalán, család vagyunk? Ezzel a kérdéssel hívtuk össze az ország szalézi animátor közösségeit Nyergesújfalura, a hagyományos tavaszi animátortalálkozóra. A helyszín a Zafféry Károly Szalézi Középiskola volt, ahol a házigazda nyergesújfalui animátor közösség látta vendégül a fiatalokat. Az animátortalálkozó új feladatok elé állította az oratóriumokat, hiszen nem csak a házigazdák készültek játékokkal, imákkal és más szabadidős tevékenységgel, hanem minden oratórium aktívan kivette a részét ezekből a feladatokból.

A megérkezést követően az ismerkedést az óbudai animátorok vezették. Szórakoztató játékokon keresztül ismerhettük meg egymást, többet tudhattunk meg a más helyekről érkező animátorokról. A pénteki napot a pesthidegkúti animátorok által vezetett lelki fejeztük be. A találkozót második napját közös szentmisével indítottuk, majd a mogyoródi animátorok egy játékkal segítettek ledolgozni a tartalmas reggelit. A szalézi atyákat, nővéreket sem hagytuk pihenni ezen a hétfvégén. Az animátor közösségek jobb megismerése mellett igyekeztünk a szaléziakat is rövid interjúkon keresztül még jobban megismerni. Az interjúkban arra is választ kerestünk, hogy a megkérdezett szalézinek mit jelent a család, mi jut eszébe, ha ezt a szót hallja. A második dolog, amire kíváncsiak voltunk, hogy mit jelent nekik a hivatás, miért pont a szalézi rendet választották, mi az, amiért minden nap érdemes nekik felkelni.

A szombat délelőtti formációs részt Németh Ádám szalézi munkatárs, a székesfehérvári Szent Imre Iskolaház vezetője tartotta. Az interaktív előadásban a szülői szerepek hangsúlyozása került előtérbe, valamint az, hogyan tudok az oratóriumban nevelőként kapcsolódni a fiatalokhoz. A tartalmas, olaszos ebéd után már készültünk az esti „keresztapa konklávéra”: minden csoportnak készítenie kellett egy trónt különböző eszközökből. Volt ott színes papír, sóprűnyél, szivacs, de még egy rózsaszín bicikli is előkerült. Már hagyományos része a találkozóknak, hogy szombat délután gyakorlati műhelyeken tanulnak, fejlődnek az animátorok. A mostani alkalommal ima, vezetőképző, konfliktuskezelés, játék, interaktív dekoráció, asszertív kommunikáció és elsősegély műhely között válogathattak a fiatalok.

Este került sor a nagy, mindent eldöntő keresztapa konklávéra. A játék egy történeten alapult, amely szerint Don Corleone már megöregedett, elfáradt, keresi a méltó utódot, aki különféle játékokon, megmérettetésekön keresztül bizonyíthatta be rátermettségét. A konklávé után az albertyfalvi animátorok készültek egy vezető játékmal, majd a szombathelyi közösség esti imájával zártuk a tartalmas napot. A kevésbé fáradtak még egy-egy pohár tea mellett oszthatták meg egymással tapasztalataikat.

A vasárnapi napot az egy animátorok indították reggeli imával, majd a hétfvége értékelése következett. Először egy feladaton keresztül oszthatták meg a fiatalok a hétfvégén hallottakat, látottakat, majd az oratóriumok összegyűltek és értékelték a hétfvégét abból a szempontból, hogy mit visznek haza a saját oratóriumukba, mit tudnak alkalmazni a tanultakból. A tavaszi animátortalálkozót közös szentmisével ünnepeltük, melyet Ábrahám Béla tartományfőnök atya celebrált.

Hálásan köszönjük a nyergesújfalui Zafféry Károly Szalézi Középiskolának, hogy helyet adott a találkozóknak, a pélyföldszentkereszt szalézi közösségnek és a nyergesújfalui szalézi animátoroknak pedig, hogy vállalták a házigazda szerepet. Persze, mondanom sem kell, a hétfvégén megbizonyosodtunk róla, hogy „Család vagyunk”!

Kedves Don Bosco tisztelők! Tisztelt szalézi barátaink!

Nagy ajándék számunkra, hogy régi adósságunkat törleszthetjük, amikor a barátaink kezébe hiánypótló művet adhatunk át a Don Bosco Kiadó segítségével: Péliföldszentkeresztről, a magyar szaléziak bölcsőjéről szóló átfogó kötetet, ezzel maradandó emléket állítva az előttünk jártaknak.

Nem egy szigorúan tudományos értekezést kívánunk átnyújtani, hanem egy évszázadokra visszanyúló, színes történetet, amit nem lehet letenni, amelyből a múlt visszamosolyog a jelenre, és a jól ismert kövek elmondják ismeretlen történetüket. A könyv egyik jellemzője, hogy a forrásanyagok közül elsősorban az eddig még kiadatlan szalézi művekből válogattunk, ami külön stílust és „íz” ad a szövegnek, de más rendelkezésre álló írásokat is összegyűjtöttünk és felhasználtunk.

A kiadvány az őskori kutatások anyagával kezdődik, kitér a helyi mondákra, majd az első írásos emlékek nyomán haladva eljut az itt élő remetékig, a kegyhelyhez fűződő csodáig, a mai templom felépítése után az itt gyökeret verni nem tudó szerzetesrendeken át egészen Don Boscónak Itáliából hazatelepülő fiaig.

A kötet második fejezete az 1913-tól 1950-ig terjedő időszakot öleli fel. Elsősorban rendi anyagokra támaszkodva betekintést nyerhetünk a régi szaléziak itteni életébe, ténykedésébe, nyomon követhetjük a magyar szalézi mű szárba szökkenését és Péliföldszentkereszt felvirágoztatását.

A kegyhely kevésbé vidám, 1950-től 1993-ig tartó időszakát írja le a harmadik fejezet, amikor itt vājáriskola, börtön és vadászház volt, amíg a szaléziak vissza nem kapták jogos tulajdonukat. Ezt a részt értékes visszaemlékezések gazdagítják.

A negyedik fejezet onnan indul, amikor a kegyhely ismét szalézi tulajdonba került és újjáéledt, bemutatja az újraindulás időszakának innen induló ifjúsági munkáját, és egészen 2000-ig követi a történéseket.

Az ötödik fejezet a legújabb időköt örökíti meg, Péliföldszentkereszt jelenét mutatja be, kitérve a legújabb fejlesztésekre és felújításokra is.

A kötetet gazdagítja számos Péliföldszentkeresztben élő, vagy ide kötődő személy bemutatása, hosszabb-rövidebb életrajza, lábjegyzetek és magyarázatok teszik még érdekesebbé. Az utolsó fejezetben részletesen bemutatja a kegytemplomot és műemléki környezetét, végül a helyi imádságok, énekek, versek, vallásgyakorlatok gyűjteményével zárul a kiadvány.

A könyv a 2013-ban megjelent „Szaléziak Magyarországon” album stílusában készül, kemény borítóval, kötve, sok képpel – régi és új fotókkal.

Péliföldszentkereszt múltja és jelene az isteni Gondviselés erejének, sokszínűségének tanúságtétele. A Gondviselés adta e távoli helynek a Szent Kereszt ereklyét, a Megváltó szeretetének jelét és a megváltás művével összekapcsoló ajándékot. A Gondviselő vezette ide a remetéket vezekelni, a zarándokokat bűnbánatot tartani, a szerzeteseket imádkozni, a szaléziakat magyarországi életüket megkezdeni és újrakezdeni. A Gondviselés hívja ma is ide az Istent kereső embereket.

Kegyhelyünk története megegyezik hazánk történelmével. Megpróbáltatások és felemelkedés, fejlődés és rombolás, állandó újrakezdéssel. Ez a történet mindig a remény története. Annak a reménynek a beteljesedése, hogy a jó győzedelmeskedik a rossz felett, a hűség és a szeretet erősebb a gonoszságnál. Az állandó megújulás története. Az Istent kereső ember és közösség története, aki nem fáradhat bele a kihívásokba, aki kész az újrakezdésre.

Kedves olvasó, zarándok testvér!

A kegyhely téged is a reményed újjáéledésére és zarándok életted szeretettel való megélésére hív. Tekints fel Krisztus keresztjére és nyerj új erőt, áldást.

„Imádunk téged Krisztus és áldunk, mert Szent Kereszted által megváltottad a világot!”

Hálát adunk mennyei Atyánknak az elmúlt évszázadokban megtapasztalt kegyelméért, és kérjük, ma is adja bőséges áldását az itt élő szerzetesekre és az ide érkező zarándokokra. Adja áldását a kegyhely támogatóira, jötevőire. A már elhunytaknak adja meg országa örömét, az élőket erősítse hitükben.

Péliföldszentkereszt és az itt élő szalézi közösség köszöni a jó szándékú érdeklődést és hálás szívvel fogad minden hozzánk betérőt. Szeretnénk itt megélt reményünket és hálánkat megosztani mindenkivel.

P. Ábrahám Béla SDB
tartományfőnök

**Megvásárolható illetve megrendelhető
a Don Bosco Kiadóban**

1032 Budapest, Kiscelli u. 79.

Nyitva :hétfő-péntek 9-17 óráig

Telefonon: +36-20/320-7373

E-mailben: donboscokiado@gmail.com

A Szalézi Értesítő következő száma szeptemberben jelenik meg.

Lelkiség

Szalézi Szent Ferenc, a szent, aki megihlette Don Boscót 1. rész

Szalézi Szent Ferenc Don Bosco szívében

1844. december 8-án Don Bosco „oratóriumot” alapított Torino szélén, melyet Szalézi Szent Ferencnek ajánlott. Immáron három éve hívta össze vasárnapként és az ünnepek alatt a fiatalokat, akikkel az utcákon és a város gyáraiban találkozott. Az akkor kibontakozó „szalézi” műnek az *oratórium* nevet adta – arra az Oratóriumra emlékezve, amelyet Néri Szent Fülöp alapított Rómában, a 16. században –, és a sokszor teljesen sorsukra hagyott fiatalok nevelésére rendelt. Don Bosco az általa alapvetően fontosnak tartott vallási nevelésen túl nagy figyelmet fordított a gyerekek emberi fejlődésére és taníttatásukra, sőt, igyekezett örömtelivé tenni minden olyan elfoglaltságot, amelyben fontos szerepe volt a játéknak, az éneklésnek és a szórakozásnak.

Amikor a piemonti nevelő az *Oratóriumi emlékiratok*ban erről a történelmi napról beszél, elmeséli azt is, miért éppen Sza-

lézi Szent Ferencet választotta védőszentül. Az első ok látszólag sorsszerűnek tűnhet: az ő képe díszítette a bejáratot. A második, személyesebb okot hosszabban is kifejtette:

„Szolgálatunknak ez a része sok türelmet és szelídséget igényel, mi pedig ennek a szentnek a védelmébe ajánlottuk magunkat, hogy elérje számunkra Istentől a kegyelmet, amely segít követni őt rendkívüli szelídségében és a lelkek megnyerésében.”

Az egykori püspök – aki 1567-ben született a savoyai Annecy közelében, s 1622-ben halt meg Lyonban – így vált Don Bosco egész művének patrónusává. Készség kívül kedvelte Szalézi Szent Ferenc alakját: szeretettel teli és odaadó lelkipásztor volt, hősiess miszionárius a protestáns Genf vidékén, olyan híres művek írója, mint a *Filotea* és a *Teotimus*, gyerekek hitoktatója, keresett lelkivezető, valamint Chantal Szent Johannával a vizitációs rend alapítója.

Ragyogó alakja már a chieri szemináriumban is elkísérte. Igyekezett uralkodni

lobbanékony, s olykor erőszakos természetén, követve ezzel a szent püspököt s bámulatba ejtő modorát, ahogy embertársaihoz viszonyult. Egy kortársa mesélte, hogy volt egy másik seminarista is, akit Giacomo Boscónak neveztek. Hogy megkülönböztessék őket, saját magát *bosc d’pouciou*-nak hívatta (piemonti nyelvjárásban: a naspolya kemény fája), míg szentünk a *bosc d’sales* névhez ragaszkodott (a fűzhöz hasonlóan hajlékony fa). A szeminárium végén, a papszentelést megelőző lelkigyakorlaton már azt kérte: „Szalézi Szent Ferenc szeretete és gyöngédsége vezessen mindenben!” Szalézi Szent Ferenc valóban Don Bosco szívében és elméjében élt. Az Oratóriumban minden évben nagy ünnepséget rendeztek a szent patrónus napján, melyet akkor január 29-én tartottak. Azt mondta: „Az én lelkem és az Oratórium lelke Szalézi Szent Ferencé.” Mikor Savio Domonkos először belépett Don Bosco szobájába, „tekintetét – meséli Don Bosco – azonnal egy táblára szegezte, melyre nagy betűkkel írták föl Szalézi Szent

Ferenc mondását: „*Da mihi animas, caetera tolle.*” Az általa 1859-ben alapított szalézi rend tagjainak ugyanazzal a szeretetteljes és odaadó lelkülettel kellett rendelkezniük, mint patrónusuknak.

Amikor Don Bosco úgy határozott, hogy megalapítja a Segítő Szűz Mária Leányai Intézményt, a Mazzarello Máriával együtt tartott első egyetemes káptalan első választásaihoz pont az 1872. január 29-i dátumot, „Szalézi Szent Ferenc nagy napját” választották, ahogy azt a krónika is megírta. Másrészt, sokfelé, ahol munkálkodtak, a Segítő Szűz Mária Leányait gyakran szalézi nővéreknek is hívták.

Don Bosco rendkívül boldog volt, mikor 1877-ben IX. Piusz pápa hivatalosan is egyházdoktorrá avatta Szalézi Szent Ferencet. Annecy vizitációs nővérei ebből az alkalomból segítségül hívták a „szeretet doktorának” szentelt templomuk díszítésére. Habozás nélkül így felelt: „Tiszta szívből vágyom rá, hogy a szeretet doktora védelmében gyarapodó Társaságunknak legyen egy oltára itt, ebben a templomban, tiszteletünk jeleként.” Így is lett.

Abban az időben egyre elterjedtebb lett Jézus Szívének tisztelete. Rómában XIII. Leó pápa Don Boscót bízta meg a Szent Szív-bazilika megépítésével. Fontos megemlítenünk, hogy Szalézi Szent Ferenc hintette el ennek a tiszteletnek a magvait. Ezek után az sem meglepő, hogy épp az ő egyik lelki gyermeke, Alacoque Szent Margit Mária kinyilatkoztatásokat kaphatott a Szent Szívről Paray-le-Monialban.

Nevezetes 1883-as párizsi útján Don Bosco „szalézi” zárandoklatot akart tenni. Tudomása volt a híres párizsi Fekete Madonna szobráról, aki előtt a fiatal Ferenc szeretett imádkozni, így felkereste azt a templomot, és a miseszándékok közé franciául odaírta: „Bosco János atya, a Szalézi Társaság előljárója Szalézi Szent Ferencnek ajánl minden művet, melynek patrónusa Szent Ferenc.”

Don Bosco 1888. január 31-én halt meg. Két nappal előtte, épp január 29-én, a patrónus ünnepén vette magához utoljára az Oltáriszentséget. Úgy tartották, hogy aznap ért véget Don Bosco zárandoklata, bár az Úr csak később, két nap múlva, kora reggel vette őt magához. „Mintha Szent Ferenc jött volna el érte” – mondták.

Szalézi Szent Ferenc az újságírók védőszentje, a modern, katolikus tudósítás előfutára: hetente megjelenő írásai-ban egyszerű és érthető nyelvezettel magyarázta a hittételeket; ezeket ki-függesztette a falra, vagy becsúsztatta

az ajtók alatt.

A szent, akit lapunk jelen számában kívánunk bemutatni, nem ismeretlen előttünk. De minden bizonnyal az emberek többsége – kivéve talán az újságírókat, akiknek ő a védőszentje – nem sokat tudna mondani az életéről. Ha eltöprengünk valamin vagy valakin, akiről úgy gondoljuk, hogy ismerjük, és felismerjük, milyen nagy hatással lehet ránk, azzal megtanulunk elcsodálkozni a dolgokon, megtanulunk előítéletek nélkül figyelni: semmit se vegyünk biztosra. Nos tehát, hagyjuk magunkat lenyűgözni!

Kisgyermekként

„1567-et írunk. Giacomo Savoia herceg épp jegyeséhez, Anna d’Estéhez tartott Annecyben. Kérésére kivételesen beleegyezett, hogy a hívek elé tárják a családi kincstár legszentebb darabját, vagyis azt a leplet, amelyet ma a torinói bazilikában őriznek. Mindenfelől érkeztek zárandokok, [...] s köztük Boisy urai, a Sales családból. A fiatal Françoise de Boisy első gyermekét várta, s ott – a lepel előtt, mely oly tisztán tárta fel előtte Isten Fiának szenvedését – anyai lelke megrendült, mert megérezte magzata kiválasztottságát. Akkor ígéretet tett: gyermeke örökké Jézusé lesz. Azért kapta őt, hogy vigyázzon rá, de Krisztusnak neveli, hogy egyszer Neki adja.”

A kis Ferenc tehát olyan közegben nőtt fel, amely különösen érzékeny tette az isteni és az emberi dolgok egységére. Megtapasztalta az anyai gyöngédséget és gondoskodást, valamint az atyai törődést, így minden adott volt, hogy a korának megfelelő nemesember váljék belőle: magas szintű oktatás, lovaglás, vívás, tánc... de legfőképpen a megkérdőjelezhetetlen becsületesség. [...] Már gyermekként elsajátította azt a finom, úri viselkedést, amelyről elhíresült; ráadásul mindehhez kivételes jellem is párosult. Életrajzírói szerint ilyen fiatalon ismerte fel annak az elvnek az értékét, melyet később teljesen elsajátított és másoknak is tanított: „Legyetek azok, akik vagytok, de vágyjatok önmagatok tökéletességére!”

Későbbi tanulmányai

A vidék legnevesebb kollégiumaiban taníttatták, majd miután betöltötte a tizenegyedik életévét, egy tanítóval együtt Párizsba küldték, hogy a jezsuita atyáktól tanuljon. „A hosszú út alatt szembesült először kora tragédiájával: Lion, Bourges és Orléans városain is ott tátongtak a vallási háborúk okozta sebek. [...] Párizs

csodálatos latin negyedébe került, amely akkoriban nem kevesebb, mint száznegyvennégy kollégiummal és több ezer diákkal büszkélkedhetett.” Édesapja óhaja szerint közel tíz éven át tanult itt latint, irodalmat, retorikát és művészetet, hogy később ügyvéd válhasson belőle a torinói szenátusban. Ferencet azonban mindenél jobban vonzotta a teológia. [...] Tanítója teológián végzett a Sorbonne-on, s neki is ígérte a jegyzeteit, de csak titokban, nehogy Boisy ura tudomást szerezzen róla. Ferenc egyszerre két különböző szakra járt, még ha emiatt időnként ki is kellett hagynia néhány étkezést.”

A krízis

Ám „Isten titkos tervében” egy bizonyos ponton „lelki válságba került, amely kezdte felemészteni a lelkét: [...] egyrészt a kereszténységben a szeretet magasztalását látta. [...] Másrészt azonban ott volt a kegyetlen kálvinista logika, amely szerint Isten egyeseket kezdettől fogva örök üdvösségre, másokat pedig kárhozatra ítél.” A Sorbonne professzori ráadásul hasonló felfogással magyarázták Szent Ágoston és Szent Tamás tanait. Elméje és szíve egymásnak ellentmondott, hisz el kellett fogadnia azt a feltevést, hogy Isten azt tesz, amit akar, ugyanakkor Isten arcát szemlélve nem látott mást, mint a végtelen irgalmasságot.

„Ez a válság készítette fel őt jövőbeni küldetésére, megoldására pedig a Szent Szűz lábai előtt lelt rá. Egyszer ugyanis az egyik oltára előtt a híveknek kitett lapon meglátta Szent Bernátnak, a Szűzanyához szóló régi, szép imáját: »Soha sem hallotta még senki, hogy Te gyámoltalanul magára hagyta azt, aki oltalmad alá folyamodott.«” Ferenc sírva imádkozta el, és nem is maradt magára. [...] Húszévesen készen állt a rá váró küldetésre: hirdetni a katolikus gyöngédséget a kálvinista világnak, egy olyan időben, amikor szinte mindenki, még a katolikusok is a fegyverekre és a politika fondorlatosságára bízta volna a teológiai viták megoldását.”

Folytatjuk...

Forrás: <http://www.donboscoalsud.it/news/1214/s-francesco-di-sales-il-santo-a-cui-si-ispiro-don-bosco.aspx>

Fordítás: Balláné Sárközi Jáhel Anna, Don Bosco Kiadó

Mária köpenye alatt

Család vagyunk, és Mária, a Keresztények Segítségére a mi figyelmes és vigasztaló anyánk. Ő fogta Don Bosco kezét és fogja a miénket is, és vezet bennünket a világ ösvényein.

A minap beszélgettem egy fiatal feleséggel, aki élete nehéz időszakát élte. A hitről beszélgettünk, és ő azt mondta nekem: „Persze, hogy van hitem, atyám. Hittel és hitben akarok élni, és biztosíthatom, hogy minden reggel, amikor felkelek, az első dolgom, hogy imában forduljak Máriához, a Keresztények Segítségéhez.” Ahogy elképzeltem, a gondolataim azonnal Don Boscóhoz szálltak, aki feltétlen bizalommal volt a Segítő Szűz Máriához. Ezt maga Don Bosco is sokszor mondta: „Lehetetlen eljutni Jézushoz, csakis Mária szeretetén keresztül”, és ezt is: „Mária mindig is a vezetőnk. Aki öbelé helyezi bizalmát, azt soha nem fogja cserben hagyni.”

Szinte tréfásan azt mondta egyszer: „Ha én valaha is megtudom, hogy egyikőtök jól imádkozott, de mindhiába, azonnal levelet fogok írni Szent Bernátnak, hogy tudtára adjam, hogy tévedett, amikor azt mondta: »Gondoljunk a legszeretettebb Szűz Máriára! Senki még nem hallott olyan esetről, hogy cserben hagyta volna azt, aki védelmet keresett nála, vagy a segítségéért könyörgött.« De biztosak lehettek benne, hogy soha nem kell levelet írnom Szent Bernátnak!”

El tudom képzelni, hogy ez a fiatal asszony, és még sokan mások, akik abszolút bizalommal fordulnak Mennyei Anyánkhoz, ugyanezeket az érzéseket táplálják; azaz a Máriába, a Keresztények Segítségébe vetett hitük garantálja, hogy imájuk meghallgatást nyer. Mária senkit nem hagy cserben, aki őbenne bíz.

Mindez valami sokkal többet mond nekem, mintha csupán Don Boscónak egy jámbor gondolata volna. Elmélnedni, ahogy én tettem sokszor, ezer és ezer ember egyszerű odaadásáról Mária, az Istenanya iránt, számos különböző szentélyben a világon igazán megindító, és én sem maradhatok közömbös. Továbbá, látva Valdoccóban a Bazilikában, hogy mennyire nagy jelentősége van Máriának, a Keresztények Segítségének a mi „szalézi világunk” számára, mélyen megérinti a szívemet. Képzletben elkalandozok azokba az időkbe, amikor Don Bosco sétált ugyanezeket a helyeken, ezen az udvaron keresztül – még ha a kövek mások is voltak –, és segítette a fiúknak, a fiatal férfiaknak és az első szaléziaknak, hogy ugyanazzal az erős és ragaszkodó szeretettel „szeressenek bele” a mi Mennyei Anyánkba, mint ő.

Hallom, amint azt mondja nekem, hogy ha szalézi pedagógusokként sikeresek akarunk lenni és biztos úton akarunk járni, ezt nem tudjuk megtenni anélkül, hogy a fiúk és a lányok szíve erőteljesen ne verne mindannyiunk Édesanyjáért. Enélkül az erőteljes érzés nélkül a „jó keresztények” képzéséből hiányzik egy alapvető, nélkülözhetetlen elem.

Biztosíthatok mindenkit, hogy ahogy járom a világot, folyamatosan, minden nap látom azokat a hiteles csodákat, amelyek a szalézi nevelés gyümölcsei – a mi megelőző módszerünké – ami a bizalom jele abban a jelenlétben, amely indokoltá teszi az igényt, hogy Istent életünk középpontjába helyezzük, érezve a nevelők igazi szeretetét, akik a gyermekeknek, serdülőknek és fiatal felnőtteknek csak a javát akarják, felkészítve őket az életre, és segítve őket növekedésük során.

Don Bosco Szűzanyájának, aki számos álmában megjelent, mindig hatalmas palástja volt – egy köpeny, amely menedék, amely védelmet nyújt.

Első álmában Mária „kézen fogta és elvitte az ő jószágába.” Don Bosco soha nem fogja elengedni ezt a kezét. Ily módon, a rendkívüli kivirágzott a közönséges, megszokott dolgok közepette, mivel ez az igaz hit. Azt mondják: „Ahol Don Bosco van, ott van Mária is.” Jelenléte egészen határozottan megtapasztalható. Pont úgy, ahogy ezt Don Bosco próbálta megmagyarázni a nővéreknek, akik összegyűltek Nizza Monferratóban: „Csak annyit akarok mondani, hogy a Szűzanya nagyon szeret benneteket – nagyon, nagyon. És... tudjátok, ő itt van közöttetek!”

Don Bonetti, aki látta, mennyire meg van rendülve, hangosan megismételte, kizárólag azért, hogy kizökkentse: „Igen, ez így van ... Ez így van! Don Bosco azt akarja mondani, hogy a Szűzanya egy jó anya, vigyáz rátok és megvéd.”

„Nem! Nem! – folytatta a szent. – Azt akarom mondani nektek, hogy a Szűzanya valóban itt van, ebben a házban; elégedett veletek, és ha kitartóan folytatjátok ezzel a lelkiürellettel, ami most eltölt benneteket, ez az, amit Szűz Mária akar...”

A jó atya még jobban megrendült, mint korábban, és Don Bonetti beszélni kezdett: „Igen, ez így van ... ez így van! Don Bosco azt akarja mondani, hogy ha jók lesztek, a Szűzanya elégedett lesz veletek.”

„De nem, de nem” – Don Bosco fégyelmezetten erőt vett magán, próbálva irányítani feltoluló érzelmeit: „Azt akarom mondani, hogy a Szűzanya valóban itt van, itt közöttetek! A Szűzanya itt sétál ebben a házban, és betakar a palástjával.” (MB XVII., 557 o.)

Ha van ilyen helyzet, amikor látjuk, mennyi élet van a szalézi házainkban szerte a világon, és a jót, amit tesznek, csak azt mondhatjuk: „Ő tett mindent és... bízzatok Máriában, a Keresztények Segítségében, és akkor meglátjátok, mik a csodák.”

Ontsa rátok Mária, a mi szeretett Anyánk továbbra is azt a szeretetet, amit csak az anyák képesek adni.

Don Bosco Önkéntesei

VDB

Don Bosco Önkéntesei (Volontarie di Don Bosco - VDB) a Szalézi Család hatodik ága, idén ünneplik alapításuk századik évfordulóját, és egy ígéretes, izgalmas jövő áll előttük. Hazánkban 1981 óta működnek.

Don Bosco Önkéntesei

Pápai jogú világi intézmény. Hivatalos neve: Don Bosco Önkénteseinek Világi Intézménye; Istituto Secolare Volontarie di Don Bosco (VDB). Alapító: Boldog Rinaldi Fülöp. Alapítás: 1917. május 20.

Hivatás, karizma, lelkiség

A „volontáriák” Krisztus közelebbi követésére meghívott keresztény nők, akik az evangéliumi tanácsok szerinti megszentelt életet, a szekularitást (világi jelleget) és a szalézi lelkiséget mély összhangban szeretnék megélni. Külsőleg semmilyen látható jel nem különbözteti meg őket a világban élő emberektől, és Istennek szenteltségüket nem is fedik fel mások előtt: ez a rejtett megszentelt élet hivatásuk szerves része. A világban élnek és dolgoznak, Jézus názáreti életének példáját követve, hogy belülről, kovászként szentelhesék meg környezetüket. Szeretnék elvinni Krisztus szeretetét, a keresztény élet hiteles és vonzó mintáját a társadalomban oda, ahová a papok és szerzetesek nem érnek el, mintegy hidat alkotva az intézményes Egyház és a világi hívek, sőt az Istentől és az Egyháztól távol álló emberek között. „Annak tudatában, hogy apostoli tevékenységünk elsődleges tereként a világot választottuk, nyitottá akarjuk tenni az Egyházat a világ, és a világot az Egyház számára.” (Szabályok, 10)

Az Intézmény történelme

Don Bosco Önkénteseinek világi intézménye Olaszországban, Torinóban született, 1917-ben. Alapítója Rinaldi Boldog Fülöp, aki később a Szalézi Társaság egyetemes előljárójaként Don Bosco harmadik utódja lett. Valdoccóban, a szalézi nővérek oratóriumát látogató három elkötelezett lány, Luigina Carpanera, Maria Verzotti és Francesca Riccardi, vele osztották meg vágyukat, hogy életüket egészen Istennek szentelhesék, de a „világban”. Ebből a sajátos evangéliumi életformát kezdeményező kis csoportból született Don Bosco Önkénteseinek Világi Intézménye. Don Rinaldi 1917. május 20-án találkozott

*A VDB-k alapítója,
Rinaldi Boldog Fülöp*

először hivatalos keretek között a három lánnyal, majd a következő években a bontakozó közösség lelki vezetője lett. Havonta találkozott a csoport tagjaival, ún. lelki napok keretében. Előadást tartott egy-egy aktuális témáról, és gyakorlati útmutatásokat adott, hogyan törekedhetnek a keresztény tökéletességre sajátos életkörülményeik között, a világban élve. Előadásairól a csoport egyik tagja, Luigina Carpanera rendszeresen jegyzeteket készített. A „Carpanera füzetek”-ként ismert kézirat nemcsak az Intézmény, de a Szalézi Család számára is értékes lelkiségi és kortörténeti forrásmű. Don Rinaldi korát jóval megelőzve ismerte fel egy új út igényét az Egyházban. Ezzel is magyarázhatók az Intézmény fejlődésében, különösen az alapító halála után bekövetkezett megtorpanások. 1947. február 2-án XII. Piusz pápa *Provida mater Ecclesia* címmel adta ki apostoli konstitúcióját, amellyel az Egyház hivatalosan elismerte az úgynevezett világi intézmények jogi státuszát. Don Bosco Önkénteseinek Világi Intézményét hivatalosan VI. Pál pápa hagyta jóvá 1978. augusztus 5-én. A tagok létszáma ekkor már meghaladta a 600 főt, 1990-re pedig (ebben az évben, április 29-én avatta boldoggá az Egyház Don Rinaldit) – elérte az 1200-at.

Az Intézmény szervezeti felépítése

A VDB intézmény a Szalézi Család része. Tagjai apostoli tevékenységük megválasztásánál Don Bosco lelkiségét követik, és előnyben részesítik azokat a rétegeket, amelyekhez Don Bosco küldetése szólt: az ifjúságot, a szegény és egyszerű néprétegeket, valamint a hivatások és a missziók ügyét. Adottságaikhoz mérten, és a mindenkori szalézi asszisztens által keresik az együttműködés lehetőségeit a Szalézi Család többi ágával.

Az intézménynek nincsenek közös művei. Tagjai nem alkotnak állandó közösségeket, hivatásukat és apostoli tevékenységüket maguk választják meg, anyagi javaikkal maguk rendelkeznek, szabályaik előírásait szem előtt tartva és felelőseikkel egyeztetve. Az egyes tagok területi alapon általában 6-12 fős csoportokat, ennél kisebb létszám esetén alcsoportokat alkotnak. A csoportokat az intézmény vezetősége által három évre kinevezett felelősök vezetik. Az egyes csoportok általában országonként vagy nagyobb területi egységenként területeket alkotnak. A terület élén a területi felelős áll.

Az intézmény központi vezetését a hatévenként választott központi tanács végzi, élén a központi felelőssel. Az intézmény minden szervezeti szinten lelki asszisztenciát, vezetést kér a szalézi rend területileg illetékes előljárójától. A közösségek tagjai havonta lelki napokon vesznek részt, amelyek célja a lelki elmélyülés. A közösségi lelkület erősítése céljából különböző programokat szerveznek.

A VDB Intézmény Magyarországon

Hazánkban az Intézmény 1981 óta van jelen. Az „alapítás” dr. Lukács István szalézi atya, a kiváló pedagógus és író nevéhez fűződik, akit főként „*A fiúk apostola*” című Don Bosco életrajz szerzőjeként ismer az utókor. A magyarországi közösség jelenleg a Szlovák-Magyar Területhez tartozik. Asszisztensünk 2016 óta Kukuczka Robert szalézi atya.

A fiatalokkal egy szebb jövőért Beszélgetés Yvonne Reungoat generális anyával

A Segítő Szűz Mária Leányai (FMA) 80 éves magyarországi jelenlétének, és társalapítójuk, Mazzarello Szent Mária Domonika születése 180. évfordulója alkalmából május 20-án Pesthidegkúton ünnepeltek a szalézi nővérek, egyetemes elöljárójuk, Yvonne Reungoat anyja jelenlétében. Vele készült az alábbi interjú.

Mi számodra a legvonzóbb Mazzarello Mária életében?

Mindenekelőtt a lelki élete! Boldog volt, mert a mindennapokban Jézus volt a legjobb barátja, az Eukarisztiában jelenlevő Úr Jézus! Ebből a mély és kapcsolattól fakadt a misztikus lelkülete, a szemlélődés. „Minden öltést Isten iránti szeretetből” -ez a mondata is azt a mély, Istennel megélt szeretet-kapcsolatot mutatja, ami arra készítette, hogy a többi leány szolgálatára ajándékozza életét. Ez nem csak önmagáért volt fontos, hanem ez indította arra, hogy neveljen, hogy missziós küldetést vállaljon, először Mornese leányai számára, majd Intézményünk születése után öt évvel elindította Amerikába az első missziós nővéreket. Életpéldájában számomra fontos, hogy jó keresztény volt, aki plébániáján sokat tevékenykedett, nagy egyszerűségben. Az első mornesei közösségekben is annyira családias légkört tudott kialakítani, ami nemcsak a nővértársait érintette meg, hanem a lányokat is. Bátran kikérte a lányok és a nővérek véleményét. Gyümölcsöző, nevelői környezetet tudott kialakítani. A szívét adta oda, akár egy

édesanya! Tudta, hogy Jézus szereti őt, és ezért szeretett ő is, a nővéreket és a lányokat egyaránt. Leveleiben jól érződik az anyai szíve, mely bizalmat ad, bátorít, kimondja az igazat, és irányt mutat az életszentség útján.

Sok minden az ő életéből egyformán példa számomra, és a világ különböző pontjain élő fiatalok számára is. Annak ellenére, hogy teljesen máshol, más korban élnek, sok fiatal érzi, hogy úgy szeretne élni mint Ő. És ez a legfontosabb!

Mit gondolsz a mai fiatalokról?

Rengeteg fiatalal találkozom a világ öt kontinensén, mindig nagy öröm velük együtt lenni! Sok hasonlóságot fedezek fel bennük, még akkor is, ha teljesen más környezetben, kultúrában élnek. A mai fiatalok mindannyian nagyon lelkesek, és akarnak tenni a közjéért! Sok kreativitás van bennük, ha lehetőséget adunk nekik, hogy kifejezzék. A fiatalok nyitottak arra, hogy más kultúrákkal, vallásokkal megismerkedjenek, számukra nem léteznek határok, akadályok! Szolidárisak, szívesen találkoznak más fiatalokkal, akár náluknál nehezebb körülmények

között élőkkel is, szeretik „kézbe venni az életüket”. Fontos, hogy új utakat mutassunk nekik, ahol a missziót megélhetik, és kreatívan tehetnek az evangelizációért! A fiatalok keresik életük értelmét, és szeretnének Jézussal találkozni itt, a mindennapokban is!

A különböző vallásokhoz tartozó fiatalok ugyanúgy kutatják az élet értelmét, és ez reménnyel tölthet el bennünket. A fiatalok vidámak, keresik az örömet, reményt, és ez bennünket, felnőtteket is arra ösztönöz, hogy ugyanúgy kifejezzük örömeinket, reményünket. Szükségük van vezetőkre, olyan felnőttekre, akik hisznek, bíznak bennük, akik megtalálják bennük – ahogy Don Bosco mondta – azt „a jóra irányítható kis pontot”, akik velük együtt haladnak.

A mai fiatalok a világban rengeteg nehézséggel küzdenek. Nyitottak, szolidárisak, ám nagyon gyakran ők maguk is társadalmi igazságtalanság áldozatai. Egy olyan társadalomban élünk, ahol a gazdagok egyre gazdagabbak, a szegények viszont egyre szegényebbek, ők küzdenek ez ellen. És ott vannak még a szekularizált világ kihívásai, a liberalizmus, s egyre inkább a birtoklás, az anya-

gi javak számítanak, s nem az ember. És ez gyakran megöli a fiatalok lelkét, a transzcendens iránti nyitottságukat. Napjainkban nem egyszer a tudatos döntések rendszere, programok és „tudományos” módszerek inkább támadják az életet és az élethez való jogot, inkább a halál kultúráját terjesztik. A fiatalok, akik előtt még ott áll az egész élet, ebben is támogatásra szorulnak.

A család is törekeny napjainkban, sok problémával küzd. A fiatalok családokban nevelkedve élnek a nehézségeket, a jelen helyzet nem egyszer elbátortalanítja őket, hogy családalapításra gondoljanak s inkább új utakat keresnek.

Ám a fiatalok nyitottak, kutatnak és várják a hiteles példákat, mert szükségük van eszményekre az életben. Azt gondolom, hogy nem kell félni, hogy magas ideálokat mutassunk nekik! Fontos, hogy meghallgassuk őket, így velük együtt találhatjuk meg az utat, ahol elkísérhetjük és kölcsönösen segíthetjük őket. Az egész világon ezt tapasztalom.

A XXI. század multimédiás világában Don Bosco és Mazzarello Mária mit tenne?

Don Bosco a kommunikáció mestere volt, a korában létező összes kommunikációs eszközt használta, mindenek előtt a könyveket. A fiatalok nyelvezetén olyan egyszerű könyveket írt, melyeken keresztül elmélyíthették a hitüket. Don Bosco a jötevőkkel és az ismerőseivel leveleken keresztül tartotta a kapcsolatot, de a személyes találkozásai során is kommunikált, nemcsak a szavaival, hanem a megjelenésével is!

Mazzarello anyja pedig felnőttként tanult meg írni, azért, hogy kapcsolatban maradhasson az Amerikába, misszióba indult nővérekkel, érezte, hogy fontos a kapcsolattartás. Ekkor a levelezés volt az egyetlen módja a kommunikációnak ilyen nagy távolságra. Nem volt Internet, tablet, sem okostelefon... A digitális eszközök segítségével korlátlanul kommunikálhatunk! Természetesen Don Bosco és Mazzarello anyja ott lenne ezeken az információs csatornákon, hogy találkozhasson a fiatalokkal, ott ahol ők vannak. Biztosan megtanulnák ezen eszközök nyelvezetét, használatát, és egészen biztos, hogy nevelőként lennének ott jelen, hogy hitről, Istenről, emberségről szóljanak, hogy családokkal, fiatalokkal és gyerekekkel, hívőkkel és nem hívőkkel találkozhassanak. Ezek a technikai eszközök valóban nagyszerű lehetőséget hordoznak magukban, hogy sok emberhez gyorsan elérkezhesse az üzenet. Biztosan használnák, de minőségi

módon. Ismerve a kommunikációs eszközök előnyeit és veszélyeit, biztos vagyok benne, hogy megtennének mindent, hogy a különböző veszélyes hatásoktól megóvják az ifjúságot.

Egészen biztos, hogy képeznék a fiatalokat, hogy az információs sztrádán szabadon, de biztonsággal közlekedhessenek. Hiszem, hogy ma minden szalézinak így kell tennie!

Mit üzensz a magyar fiataloknak?

Rövid időt voltam Magyarországon, de úgy érzem, mély kapcsolatokra tettem szert. Nagyon megszerettem a magyar fiatalokat, és számukra ezt üzenem:

Legyetek bátrak nagy dolgokra feltenni az életeteket! Legyetek bátrak hitelesen élni a hiteteket, mert érzem, hogy megvan bennetek a keresztény életre való érzékenység és a nyitottság az Istenre. Bátorság kell ahhoz, hogy megbirkózzatok az élet nehézségeivel, hogy némely társadalmi helyzetben szembe menjetek az árral. Ezért arra biztatlak benneteket, hogy ne fardjatok bele együtt keresni az utat a többi fiatallal és felnőttel. Vállaljátok el a jelen kihívásait, küzdjétek meg velük, együtt keresve megoldásokat! Keressétek a módját, hogyan lehet az evangéliumot, Krisztus örömhírét közvetíteni. Mindenekelőtt meg kell tapasztalnotok, hogy az evangélium valóban örömhír, mindenkinek szól. Nektek kell az életetekkel tanúságot tenni róla azok számára, akikkel találkoztok. Nagy hatással vagytok egymásra! Ti magatok vagytok azok, akik evangelizálni tudjátok a többi fiatalt!

Köszönetet szeretnék mondani nektek, magyar fiatalok, és elmondani, hogy az én reményem, a Segítő Szűz Mária Leányai, a Szalézi Család reménye, az Egyház reményei ti vagytok, hiszen képesek vagytok rá, hogy egy szebb társadalom építői legyetek!

Sárvári Miklós
az MSZME
elnökségének
új tagja

Beszámoló

Szalézi Munkatársak Egyesülete

A szalézi munkatársak közgyűlése

A Magyar Szalézi Munkatársak Egyesületének 2017. évi közgyűlését április 1-én tartották Óbudán, a Tartományfőnökség Don Rua termében.

A Magyar Szalézi Munkatársak Egyesületének áprilisi közgyűlése az elnökség új tagjává választott. Ezúton is köszönöm a megtisztelő bizalmat, és szeretnék röviden bemutatkozni.

Családommal huszonhárom éve járok az óbudai szalézi kápolnába. Peisch Ferenc atya révén ismertem meg a szalézi lelkiséget és Ábrahám Béla atya kápolnaigazgatója idején erősödött meg a szaléziakhoz fűződő kapcsolatom. A szerzetesi közösségből többen megajándékoztak barátságukkal, erősítették hitemet és segítettek gyermekeink hitének növekedését és nevelését. Elköteleződésem az idők során lassan megerősödött és 2015. május 24-én, a Segítő Szűz Mária-kápolna búcsúján feleségemmel munkatársi ígéretet tettem. Harminchárom éve élek házasságban feleségemmel Erzsébettel. Házasságunk ápolását, kapcsolatunk gondozását kiemelt feladatunknak érezzük. Három gyermeket neveltünk fel. Anna lányunk négy éve férjhez ment, egy unokánk van. Gábor fiunk az idén nősül, legkisebb fiunk Mátyás még velünk él, tanul. Szakmai pályám során akadémiai intézetekben, egyetemen és a gyógyszeriparban egyaránt megfordultam. Jelenleg az MTA Kísérleti Orvostudományi Kutatóintézetében dolgozom.

Elődöm és barátom Lux Ambrus formáció felelősként szoros kapcsolatot ápolt a munkatársi csoportokkal és hasznos ajánlásokat fogalmazott meg a helyi formációs programokhoz. Ezt a hagyományt szeretném folytatni. Szalézi Szent Ferenc születésének 450. évfordulója alkalmat ad arra, hogy visszatérjünk a „tisza forráshoz”, leporoljuk és újra elővegyük főbb műveit és leveleit, amelyek ma is idősekről minden keresztény számára. Szakmából eredően a feladatok megoldásában nélkülözhetetlennek gondolom a jó kérdéseket, a kérdéseken való töprengést, és az azt követő vitát. Szalézi Szent Ferenc írásainak (újra) olvasása és közös feldolgozása segíthet minket, hogy elmélyítsük szalézi lelkiségünket, és még szorosabban kötődjünk a Szalézi Családban egymáshoz és Bosco Szent Jánoshoz. Ehhez a munkához kérem Isten segítségét és a munkatársi közösség támogatását.

Marillai Andrea koordinátor hívására szinte minden munkatársi csoport képviselői eljöttek az egész országból, hogy aktívan részt vegyenek az egyesület munkájában.

A közgyűlés a koordinátor beszámolójával kezdődött, amelyben felvázolta a 2016. évi pénzügyi helyzetet, részletezve egyes pályázatok költségvetését és a fizetési kötelezettségeket. Kiemelte, hogy sajnálatos módon még mindig sokan adósak az éves tagdíjjal, ami megnehezíti az egyesület hatékony működését. A nyertes pályázatoknak köszönhetően részt vállalhattak egyes oratóriumok felszerelésének megújításában, illetve a munkatársak torinói zárandoklatához is jelentős mértékben adhattak támogatást. Biztatta a csoportokat, hogy használják ki a lakóhelyükön kínálkozó pályázati lehetőségeket, hogy anyagi fedezetet szerezve hatékonyabban tudjanak működni.

A koordinátor röviden szólt a további tervekről is, amelyek között kiemelkedő helyen van Giuseppe Casti meghívása az őszre esedékes munkatársi fórumra, aki a szalézi munkatársak megbízott küldöttje világ-szinten.

A beszámoló után megválasztották az egyesület elnökségének új tagját Sárvári

Miklós személyében aki a leköszönő Lux Ambrus után a munkatársi formációs megbízott tisztét tölti majd be. A szavazás után Ónodi Gábor röviden bemutatta a *Szalézi oratóriumok működése, fejlesztési javaslatok* című tanulmányt, amelyből előző számunkban közzé tettünk részleteket

A közgyűlés záró előadásában Bángi-Magyar Anna, az egyesület titkára beszélt a szalézi munkatársak hamarosan kiadásra kerülő szabályzata, az *Apostoli életút* jelentőségéről és iránymutató részleteiről, amelyek az életszentség hiteles útja a mai világban is. Hangsúlyozta, hogy az egyesület önálló és együttműködésre van kitalálva. A szalézi lelkiséget megélt munkatársak nem kiszolgáló személyzet, hanem „szaléziak a világban”, akik az élet bármely területén, a munka, vagy akár a politika világában is megélethetik ezt a lelkiséget.

Jegyzet

Rác Zsuzsanna Enikő SC

Facebook kampány De miért?

Jegyzet az óbudai „Tarts velünk” Facebook kampány mellé azoknak, akik nem fészbukoznak, illetve nekünk, akik sokszor céltalanul tesszük.

Az Óbudai Oratóriumi Tanács létrehívásának egyik fontos céljaként azt fogalmaztuk meg 2016 szeptemberében, hogy dolgozzunk közösen azon, hogy minél több ember ismerje meg a Szalézi Családot elsősorban kerületünkben. Illetve azon is gondolkodtunk, hogy miként tudnánk megújítani, felhívni a figyelmet a Facebook-oldalunkra is. Év elején figyeltünk fel a budai ciszterci Szent Imre-plébánia FB-oldalán megjelenő „Szentimrés vagyok! Büszke vagyok!” fotósorozatra. Ezek a képek, és a mögöttes üzenetük arra inspiráltak minket, hogy csináljuk meg a saját FB-kampányunkat, amiben megismertetjük a világot az óbudai szalézi közösség sokszínűségével. A döntés után rögvest el-

kezdtek a munkát. Először is Urr Ipoly ciszterci plébános atya jóváhagyását kértük, hogy felhasználhassuk ötletüket a magunk javára is. Majd felkértünk csoportokat, családokat, társainkat, hogy vegyenek részt a fotókampányban, és Sudár Bea (a házasság és a Babamama klub tagja) személyében találtunk egy kiváló fotóst is, aki elvállalta a fotósorozat elkészítését. A fotózás napja és az utómunkák mind azt erősítették meg bennem, hogy a közös munka, az egy célért való küzdelem – még ha ez egy könnyedebb területen is valósult meg ezúttal –, erősíti a kohéziót a csoportok között, olyan szálakat tesz nyilvánvalóvá szemünknek, amik eddig is ott voltak, csak mi nem láttuk.

Hétről hétre újabb képek kerülnek fel az Óbudai Szaléziak FB oldalára, minél többen lájkoljátok és megosztjátok, annál több emberhez fog eljutni. Hogy pontosan mennyi is az annyi? A FB-ot világszerte 1,8 milliárd ember használja, ebből Magyarországon kb. 5,3 millió felhasználó érintett. Egy ideig sokan úgy gondolták, hogy megáll a Facebook növekedése, de a statisztikák azt mutatják, hogy a népszerűsége terjed. Idén már 134 millió új felhasználó jelentkezett be. A felhasználók 66%-a naponta minimum egyszer belép a felületre, ez azt mutatja, hogy a regisztrált tagok többnyire aktív felhasználónak is számítanak. Hogy ki mennyi időt tölt a Facebookon az egyénileg változó (Kedves Olvasó, most nézz magadba!), de gyakori, hogy napi 3-4 órát is rászánnak egyesek az életükből.

Habár régebben kimondottan szórakozásra használták, a felület mára átalakult: rengetegen a Facebookon szereznek információkat, cikkeket olvasnak el, eseményekről értesülnek és ismerhetnek meg közösségeket, így az Óbudai Szaléziakat is. A szalézi evangelizáció elsősorban a fiatalokhoz szól, és oda kell mennünk, ahol ők vannak. Márpedig a mai fiatalok nagy százalékban FB tagok, akik a világot ezen a szemüvegen keresztül ismerik meg, és mindaz, amit ott látnak, formálja őket. De hogyan, mivé? Tehát fontos, hogy minket, élő keresztény közösséget is megláthassanak és észre is vegyenek. Ezért is van szükség időnként ehhez hasonló identitáskampányokra, hogy mi valóban büszkén vállaljuk, hogy a Szalézi Családhoz tartozunk, mi alkotjuk, mi is formáljuk és mi is tesszük élővé a közösséget.

Ha sok fiatal követi az oldalainkat, akkor a feltöltött tartalmakat is elolvassák, eseményekre tudjuk meghívni őket és ők jeleznek vissza, így számunkra használható reklámfelületként is működik, hogy az eseményeinket, programjainkat másoknak is meg tudjuk mutatni. Ezért fontos, hogy a szalézi FB oldalakat, tartalmakat és eseményeket lájkoljátok, osszátok meg, hisz ezt modern evangelizációként is lehet, és a missziós parancs értelmében, *kell* is használnunk.

Bízatom Szalézi Családunk minden csoportját hasonló figyelemfelhívó kampányra, és egymás támogatására eme törekvéseinkben. A Facebookot lehet szidni, kerülni, akár rabjává is válni. Nekünk viszont az a feladatunk, hogy jóra, eszközként üdvösségünk céljaira is felhasználjuk.

(A cikkhez szakmai segítséget Gazda Emese online kommunikációs szakembertől kaptam. Köszönet érte!)

„A jóság nem abból áll, hogy nem hibázunk, hanem abból, hogy javulni akarunk.” (Don Bosco)

SZALIM KÖSZÖNTŐ

Kedves Fiatalok!

Az életünket mindig bizonyos időszakokban éljük. Ezek lehetnek természeti évszakok, vagy tanévbeli szorgalmi és szüneti időszakok, vagy életünk kisebb-nagyobb mérföldkövei.

Ezek az időszakok mindig lehetőséget adnak arra, hogy kiértékeljük életünket, céljainkat és motivációinkat. A mostani nyári időszak lehet egy ilyen kiértékelési pont. Mielőtt belevágsz a nyári izgalomba, kérdezd meg magadtól: „Milyen irányba szeretném vinni az életemet?” „Ehhez az életkiránduláshoz megkérek-e valakit, hogy segítsen és irányítson, vagy inkább a saját fejem után megyek?” „Ha úgy alakul ez az út, akkor kész leszek-e egy jó dologért áldozatot hozni?”

Amikor Szent Péter el akart menekülni a római üldözés elől, akkor Jézus megjelent neki és megkérdezte: „Quo vadis?” vagyis: „Hová mész?” Ezután Péter képes volt mindenét odaadni a hitéért. Nem a kérdés változtatta meg őt, nem az, hogy Jézus kérdezte. A változás azért történt meg, mert végre megértette, hogy az isteni küldetés megvalósításában rejlik az igazi boldogság. A személyes kapcsolata Jézussal, és ennek a kitartó ápolása segített neki ennek a megértésében.

Legyen ez a nyár egy olyan időszak amikor, mint Szent Péter, mi is rendszeresen ápoljuk kapcsolatainkat Jézussal! Ne feledkezzünk el a vasárnapi szentmiséről, valamint a napi személyes imádságunkról! Don Bosco szavai kísérjenek bennünket: „A jóság nem abból áll, hogy nem hibázunk, hanem abból, hogy javulni akarunk.”

Imádkozok értetek, hogy találjátok meg azt a boldogságot, amit a jó Istenünk szán nektek. Vigyázzatok magatokra és mosolyogjatok sokat! :)

Claudius atya SDB.

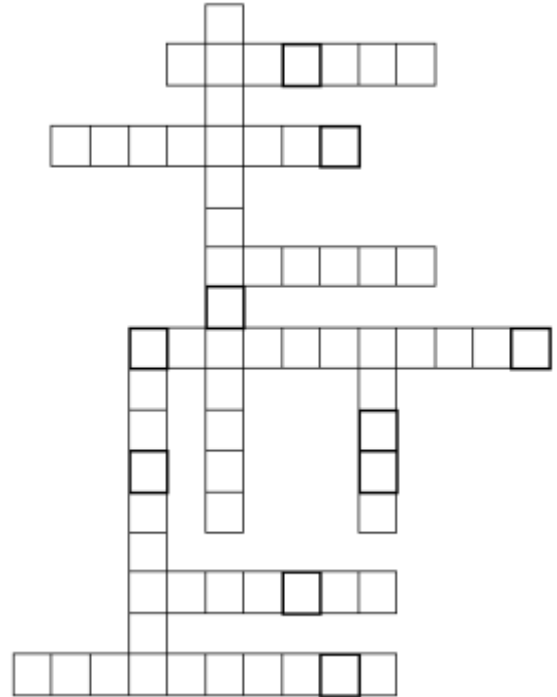

TÖPRENGŐ

Kedves Olvasó!

Írd be a rejtvényháló megfelelő sorába, oszlopába az itt felsorolt, nyárhoz kapcsolódó szavakat! A kiemelt négyzetekbe kerülő betűkből egy szalézi nyári program nevét tudod kirakni. További nyári tippeket találsz a www.szalim.hu oldalon!

FESZTIVÁL, KIKAPCSOLÓDÁS, NYARALÁS, GRILLPARTY, STRAND, TÁBOR, VAKÁCIÓ, PIHENÉS, FELTÖLTŐDÉS

ANIMÁTOR MINDENNAPOK

Az én lelki és animatori utamat elsősorban édesanyámnak köszönhetem, mivel egészen kicsi csecsemő koromtól fogva már a szombathelyi szalézi templom oszlopos tagja voltam! :) De animatori hivatásom 2005 év elejétől, Andrásfalvy atya idejében indult el igazán, amikor az első munkahelyemről egy betegség miatt hosszabb időre kikerültem, és így „szabad utat kapva” (a szoba-repper életmódot kikerülve! 😊) többemagammal teljes vállszélességgel az oratóriumi, ifjúsági élet lelkesítésével, gazdagításával kezdtem el foglalkozni, és foglalkozunk azóta is nagyon sok eredménnyel. Amit leginkább kiemelnék ezek közül, az az évek óta jól teljesítő amatőr színjátszó animatori csoportunk, munkatársakkal karöltve, több felejthetetlen színdarabbal. Ennek a munkásságnak is az az üzenete, hogy az éppen aktuális, ránk szabott feladat lehet nagyon verejtékes, de megállni, feladni nem szabad soha, mert a gyümölcsét, az örömkönyveket mindig meg fogjuk kapni!

Az animatori, keresztény, tevékeny közösségi élet, ahogy én látom, a mai, józanabb fiataloknak egy mentőöv, amivel kihúzhatjuk (meghallgathatjuk) egymást a lelki problémákból, bajokból a Szúzanya békeszigetére, az oratóriumba. És hogy mostantól ez még inkább így legyen, bátrabbaknak kell lennünk a kisebb-nagyobb(!) áldozathozatalokban egymásért. Ezt -azt stb. én most megcsinálok az oratóriumi közösségért, az oratóriumért, a kisebb gyerekekért. Mindezt nekik látniuk is kell, mert a példák sugárzóak és gyümölcsözőek lesznek és követni fognak minket, ugyan olyan tüzzel, erővel, ahogyan mi Don Boscót.

Horváth Laci, Szombathely

Tóth Ugyonka Krisztina

Több telik tőled- látogatóban Óbecsén

Abban a szerencsés megtiszteltetésben volt részünk, hogy májusban Szerbiában, Óbecsén láthattuk vendégül a Szalézi Ifjúsági Mozgalom néhány tagját. A környékbeli önkéntesekből álló csoport tartotta szokásos felkészítő alkalmát, akik ezekkel a találkozókkal készülnek a nyári táboraikra.

Idén utolsóelőtti alkalommal került megszervezésre a Jézus Barát Gyalogtúra (vagy, ahogy a szervezők között elterjedt: JBGYT) felkészítő foglalkozása. A fiatalokat ismét a vendégszerető becseiiek fogadták.

Amint azt már megszokhattuk, a tábor vezetője, Szilárd atya ismét nagyon különleges vendégeket hívott. Ezúttal egy szalézi szerzetes pap, Claudius Misquitta atya volt a vendéglőadó, aki nagy örömeinkre nem egyedül érkezett. Árva Polett, Szlávik Adél és Tóth Imre szalézi animátorok kísérték el.

A program május 12-én, pénteken este vette kezdetét. Ekkor Adél vezetésével néhány ismerkedős, illetve közösségfejlesztő, bizalomépítő játékon vehettünk részt. Ezek a játékok nem csak azért voltak fontosak, hogy vendégeinket megismerjük, de azért is, hogy egymáshoz közelebb kerüljünk. Hiszen ha a csoportvezetők között nincs meg az egység, mi nem vagyunk közösség, a tábor sem tud úgy működni, mivel az egésznek ez kell hogy legyen az alapja. A játék végeztével nem sokkal éjfél után nyugovóra tértünk, hogy másnap testben és lélekben egyaránt jelen tudjunk lenni.

Másnap a programra ismét néhány játékkal melegítettünk be, majd Adél és Polett bemutatta, hogy mi is a szalézi animatorság lényege. Felsorolták és megmagyarázták alapelveiket, mint például az őszinteség, az odaadás, az, hogy mindig a gyerekek között vannak, valamint a TTT-s szabály: „Több telik tőled!” Számomra ez a mondat volt az, amin elgondolkodtam, ami végigkísért a délelőtti folyamán, ami gyakran eszembe

jutott. Ugyanakkor, azt hiszem, mindenki számára volt egy olyan gondolat, ami megragadta, amit majd később kamatoztatni tud, ha máshol nem, akkor a táborban (és talán ez lenne a legjobb, hiszen ez volt a cél). Rövid szünet után Claudius atya tartott nekünk egy bizalomépítő játékot, amely 3 szintből állt. Minden szint után megálltunk, átbeszéltük tapasztalatainkat és elmondtuk véleményünket. Ez, hogy mi is kifejthettük gondolatainkat, azért volt fontos mozzanat, mert érezte velünk, hogy az egész program rólunk szól, értünk van, az épülésünket szolgálja. Végül Tóth Imre mutatta be nekünk a SZALIM programjait. Például a BoscoFesztet, az animátorképzést és animátortalálkozókat, valamint a Nyári Oratóriumot, amely sokban hasonlít a mi táborunkhoz, leginkább talán abban, hogy Isten van a középpontban. Mindezek végeztével Claudius atya lezárta a kötött programot, Szilárd atya pedig ismertette a további terveket. Utolsó programpontként egy hatalmas közös ebéd következett, amit a hosszú délelőtt után mindenki nagy örömmel fogadott. Igazából az is egy hatalmas tapasztalat számunkra, látni, hogy mekkora odaadással és áldozatkészséggel készítik ebédjeinket és mindig mekkora szeretettel fogadnak bennünket.

Ebéd után a vendégeink megleptek minket egy-egy „A nevelés a szív dolga” feliratú pólóval és egy-egy karkötővel, amelyen az áll: „Don Bosco számít rád”, hiszen Don Bosco mindannyiunkra számít, úgyhogy szüntelenül tegyük a jót, merüljön ki az bármilyen apróságban is!

P. Márkus Zoltán SDB

Tanítványként a keresztt alatt

Jézus kereszttje alatt ott állt anyja, anyjának nővére, Mária, aki Kleofás felesége volt, és Mária Magdolna. Amikor Jézus látta, hogy ott áll az anyja és szeretett tanítványa, így szólt anyjához: „Asszony, nézd, a fiad!” Aztán a tanítványhoz fordult: „Nézd, az anyád!” Attól az órától fogva házába fogadta a tanítvány. (Jn 19, 25) Az elmúlt ünnepek kapcsán – Anyák napja, 100 éves fatimái jubileum – gyakrabban nézhettem én is Máriára, Jézus édesanyjára. A fentebb idézett evangéliumi részletben János is megjelenik, mint Mária őrzője, aki „házába fogadja” őt. Szaléziként mit jelenthet ez nekem? Minek kell nekem vigyáznom Máriára – bár a dolog másik részét sokszor megtapasztaltam, a Szűzanya gondoskodását jól ismerem?

A Szűzanya személyében ennél a leírásnál sok mindenkire ráismerhetek, akire vigyáznom kell, akit nem áruhatok el, mint Káin tette. Vigyáznom kell mindazokra – legyenek fiatalok, idősebbek, szegények vagy gazdagok – akiket Jézus kitüntetett a kereszthordozás kegyelmével. Minden szenvedőt segítenem, lélekben hordoznom kell. Különösen figyelnem kell azokra, akik egyedül járják életük Kálváriáját, akik mellett nem állnak Simonok és Veronikák. Mária személye értésemre adja, hogy Fia jelen van, és nekem kell lennem a „szeretett tanítványnak”.

Mária, mint Jézus édesanyja arra is figyelmeztet, hogy szaléziként különösen is oda kell figyelnem az élet forrására. A család, amely ma szintén keresztutat jár, csak úgy maradhat meg, ha jó tanítványként Máriát a házába fogadja. Ott kell lennünk a hétköznapi küzdelmekben, imádkoznunk kell, hogy a szülők örömmel vállalják a gyermekáldást. A Szűzanya tiszteletét, az anyaság és a család értékét védelmezni kell a világban. A család a Szentháromság földi képe, amelyet éppen ezért is támad a gonosz. Nem csupán jogi, társadalmi és szociális fogalom, hanem olyan közösség, amelybe az Ige is beleszületett.

A két szempont összegzéseként újra fel kell eleveníteni máriási zárandokhelyeink látogatását, hogy a szenvedők türelmet, a családok pedig erőt nyerjenek. A Szűzanya zárandokhelyei áldás magyar nemzetünk és egyházunk számára. Ha tétlenkedünk, az bizony nem vezet sehova. Olykor nekünk is el kell indulnunk, hogy bennünk is elinduljon valami...

Olaszországi kalandok

A Magyarországon tevékenykedő Segítő Szűz Mária Leányai, vagy Don Bosco Nővérek szervezetileg az olaszországi Triveneto tartományhoz tartoznak, ezért a magukban hivatást érző leányok ott készülnek a szerzetesi életre. Íme, két beszámoló a megélt kalandokról egy novícia és egy posztuláns szemszögéből.

Nagy Ágnes novícia mesél:

Fontos időszak ez számunkra, mert jobban megismerhetjük Szalézi Családunk szent helyeit és mélyebb kapcsolatot alakíthatunk ki Don Boscóval és Mazzarello Máriával. A noviciátus két éve alatt kétszer két hetet tölthetünk e helyeken. Ebben az évben három napot Torinóban és környékén tölthetünk, ahol Don Bosco papszentelésén elmélkedhettünk, voltunk abban a templomban ahol lelkigyakorlatot végzett és ott, ahol pappá szentelték. Mi, novíciák pedig azon elmélkedhettünk, mi hogyan készülünk a fogadalomtételre, mi mindről kell még lemondanunk, hogy valóban Isten akarata szerinti megszentelt életet éljünk. Ellátogattunk Mogliára, Capriglióba és Colle Don Boscóra, ahol megismerhettük, honnan származik Margit mama, és hol élt Don Bosco hároméves koráig.

Valdoccóban láthattuk az ebédlőt, Margit mama szobáját, és a Bazilika kupolájába is felmehettünk. Láthattuk a kupola csodálatos festményeit és csodás kilátás nyílt egész Torinóra. Utolsó este pedig egy egyedülálló élményben volt részünk!

Kinyitották számunkra Don Bosco szobáit, ahol dolgozott és ahol elhunyt, így nem csak az üvegfalon keresztül láthatuk, hanem valóságosan, egészen közelről. E három nap után Mornesébe mentünk, ahol egy hetünk volt jobban megismerni Mazzarello Szent Mária lelkiségét a levelein keresztül.

Az utolsó két napot a posztulánsokkal töltöttük, akik jobban megismerhették az előttük álló időszakot, egy kicsit jobban beleláthattak a noviciátus életébe és sokan kérdésre kaphattak választ mindazoktól, akik már nagyban élnek a noviciátus mindennapjait. Tölthetünk egymás tanulságtételeiből és megtapasztalhattuk, hogy sokan járunk ezen az úton, mert 27 novícia, 13 posztuláns és 6 lengyel novícia tölthette együtt e napokat.

Tóth Ugyonka Helga posztuláns:

Ha egy szóval kellene összefoglalnom a mornesei napokat, csak ennyit mondanék: találkozás. Találkozás Mazzarello Máriával, a novíciákkal, Istennel. Mindössze négy napot töltöttünk Mornesében. Az első két nap Luigina

nővér vezetésével kicsit jobban megismerhettük Mazzarello Mária életét, a helyeket ahol élt és dolgozott, ahol megnyitották az első műhelyt a lányok számára, ahol a rend született. Minél jobban megismerem őt, annál jobban szeretem és tisztetem. Lenyűgöz a bátorsága amivel belevetette magát abba a születendő csodába, aminek most mi is részesei lehetünk.

Az utolsó két napot a novíciákkal töltöttük, akiknek az összes kérdést feltettük ami eszünkbe jutott. :) „Mi is az a noviciátus? Milyen a novíciák élete? Milyen a közösség? A novíciák is esznek pizzát?” Nagyon jó hangulatú találkozás volt, sokat nevtünk, de tudtunk beszélgetni mély dolgokról is. :)

És bár az mondják „Mornese a napsütés földje”, mi csak a negyedik nap láttuk a napocskát. A mornesei napokat egy frenetikus röplabda meccsel zártuk, majd buszra pattantunk és elindultunk Torino felé.

Forrás: www.donbosconoverek.hu

Tóth Ugyonka Helga és Nagy Ágnes Mazzarello Mária kútjánál

1884 OKTÓBERÉBEN EGY JÓÉJSZAKÁT KÖZBEN...

ÖRÖMMEL OSZTOK MEG VELETEK EGY JÓ HÍRT: LEVELET KAPTAM A SZENTATYÁTÓL, AMELYBEN MEGKÖSZÖNI A MISSIONÁRIUSOK MUNKÁJÁT, ÉS KINEVEZI DON CAGLIERÓT PÜSPÖKKÉ.

VALÓRA VÁLT TEHÁT A RÉGI ÁLOM A GALAMBRÓL ÉS AZ OLAJÁGRÓL.

IGEN, AMIT EGY HALDOKLÓ FIÚ ÁGYÁNÁL MONDTAM: "ÉS NAGYON-NAGYON MESSZIRE FOGSZ MENNI" - NEM CSAK EGY PILLANATNYI ELKÉPZELÉS VOLT.

A PÜSPÖKKÉ SZENTELÉS A KERESZTÉNYEK SEGÍTSÉGE KEGYTEMLOMBAN VOLT.

ÉN VAGYOK EGYIKE DON BOSCO LEGELSŐ NÖVENDÉKEINEK. 13 ÉVES KOROMBAN, FELÁRVA GYERMEKÉNT KERÜLTEM HOZZÁ. DON BOSCO ATYAI SZERETETTEL SZERETETT ENGEM, AHOGY BENNETEK IS.

A SEGÍTŐ SZŰZ KÉPE ALATT DON BOSCO MEGÖLELTE ELSŐ FIÁT, AKIBŐL PÜSPÖK LETT.

DON BOSCO!

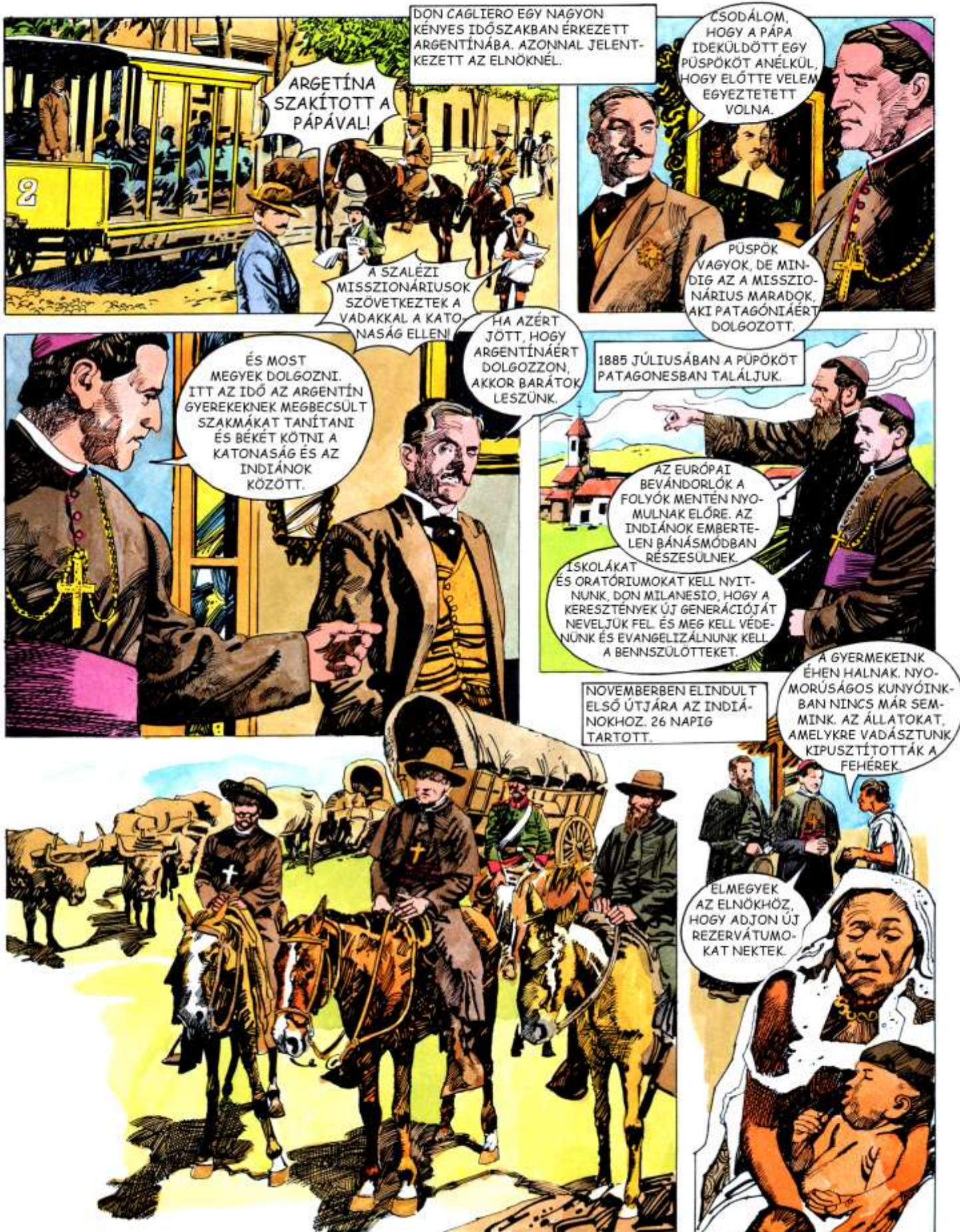
GIOVANNI

MIELŐTT VISSZATÉRT VOLNA ARGENTÍNÁBA, DON CAGLIERO ELMENT DON BOSCOHOZ.

ADJA ÁLDÁSÁT RÁM ÉS A MISSIONÁRIUSOKRA.

PATAGÓNIA BAN RENGETEG MUNKÁTOTK LESZ, DE A SZŰZANYA SEGÍTENI FOG. DOLGOZZATOK SOKAT, A JÓISTEN ÉS MÁRIA MINDIG VELETEK LESZNEK.

DON CAGLIERO EGY NAGYON KÉNYES IDŐSZAKBAN ÉRKEZETT ARGENTÍNÁBA. AZONNAL JELENTKEZETT AZ ELNÖKNÉL.

ARGENTÍNA SZAKÍTOTT A PÁPÁVAL!

CSODÁLOM, HOGY A PÁPA IDEKÜLDÖTT EGY PÜSPÖKÖT ANÉLKÜL, HOGY ELŐTTE VELEM EGYEZTETETT VOLNA.

A SZALÉZI MISSZIONÁRIUSOK SZÖVETKEZTEK A VADAKKAL A KATONASÁG ELLEN!

HA AZÉRT JÖTT, HOGY ARGENTÍNÁÉRT DOLGOZZON, AKKOR BARÁTOK LESZÜNK.

PÜSPÖK VAGYOK, DE MINDIG AZ A MISSZIONÁRIUS MARADOK, AKI PATAGÓNIAÉRT DOLGOZOTT.

ÉS MOST MEGYÉK DOLGOZNI. ITT AZ IDŐ AZ ARGENTÍN GYEREKEKNEK MEGBECSÜLT SZAKMÁKAT TANÍTANI ÉS BÉKÉT KÖTNI A KATONASÁG ÉS AZ INDIÁNOK KÖZÖTT.

1885 JÚLIUSÁBAN A PÜPÖKÖT PATAGONESBAN TALÁLJUK.

AZ EURÓPAI BEVÁNDORLÓK A FOLYÓK MENTÉN NYOMULNAK ELŐRE. AZ INDIÁNOK EMBERTLEN BÁNÁSMÓDBAN RÉSZESÜLNEK.

ISKOLÁKAT ÉS ORATÓRIUMOKAT KELL NYITNUNK, DON MILANESIO, HOGY A KERESZTÉNYEK ÚJ GENERÁCIÓJÁT NEVELJÜK FEL, ÉS MEG KELL VÉDENYÜNK ÉS EVANGELIZÁLNUK KELL A BENNSZÜLÖTTEKET.

NOVEMBERBEN ELINDULT ELSŐ ÚTJÁRA AZ INDIÁNOKHOZ. 26 NAPIG TARTOTT.

A GYERMEKEINK ÉHEN HALNAK. NYOMORÚSÁGOS KUNYÓINKBAN NINCS MÁR SEMMINK. AZ ÁLLATOKAT, AMELYKRE VADÁSZTUNK KIPUSZTÍTOTTAK A FEHÉREK.

ELMÉGYEK AZ ELNÖKHÖZ, HOGY ADJON ÚJ REZERVÁTUMOKAT NEKTEK.

AMIKOR VISSZATÉRT ÚTJÁRÓL, A PÜSPÖK BESZÉLT AZ ELNÖKKEL. UTÁNA A SEGÍTŐ SZŰZ MÁRIA LEÁNYAIHOZ FORDULT.

A LEGSZEGÉNYEBB TELEPÜLÉSEKRE KÜLDELEK BENNETEKET, AHOL AZ INDIÁNOKNAK AZONNALI SEGÍTSÉGRE VAN SZÜKSÉGÜK. MÁRIA A KERESZTÉNYEK SEGÍTSÉGE SEGÍTENI FOG, HOGY CSODÁKAT TUDJATOK TENNI.

A PÜSPÖK HATÁROZOTT KIÁLLÁSA AZ INDIÁNOK MELLETT NAGY VISSZHANGRA TALÁLT. SAYUHUEQUE TÖRZSFŐNÖK MEGLÁTOGATTA.

A PÜSPÖK DON MILANESIÓVAL ELÉRTE A CHICHINAL VÖLGYET. MINDEN NAP HAT ÓRA KETEKÉZIST TARTOTTAK, MAJD MEGKERESZTELTEK 1700 BENN-SZÜLÖTTET.

TUDJUK, HOGY TE A BARÁTNUNK VAGY. A NÉPÜNK ÚGY DÖNTÖTT, HOGY TE MAGAD GYERE EL, HOGY JÉZUS HITÉRE TANÍTS MINKET.

A PÜSPÖKSÉG EGY FÁBÓL KÉSZÜLT KUNYHÓ VOLT, MINT AZ INDIÁNOK LAKÓHELYE. A PÜSPÖK EGY FÖLDRE TERÍTETT LÁMABÓRON ALUDT A NYÍLT TŰZ MELLETT.

1887-BEN CAGLIERO PÜSPÖK EGY ÚJABB MISSZIÓS KÖRŰTRA INDULT DON MILANESIÓVAL ÉS KÉT MÁSIK SZALÉZIVAL. AZ ÚT HOSSZA 1500 KM VOLT A RIO NEGRO VÖLGYÉBEN, MAJD AZ ANDOKBAN EGÉSZEN CHILÉIG. MEGKERESZTELTEK 997 FELNÖTTET, MEGÁLDOTTAK 101 HÁZASSÁGOT, VÉGTELEN SOK HITTANÓRÁT TARTOTTAK A KISIKNEK ÉS EVANGELIZÁLTÁK A FELNÖTTEKET.

FÁK ALATT ALUDTAK, ÁRKOGBAN, TAKARÓBA TEKERVE, HOGY MEGVÉDJÉK MAGUKAT A SZÉLTŐL. A LEGFÉNYESEBB CSILLAGOK RAGYOGTAK A FEJÜK FÖLÖTT.

DE MÁRCIUS 3-ÁN REGGEL, MINTEGY 2000 MÉTER MAGASSÁGBAN...

SZÜZ MÁRIA, SEGÍTS!

NEM KAPOK LEVEGŐT... BIZTOS ELTÖRT NÉHÁNY BORDÁM...

VISSZA KELL TERNÜNK, ÉS KERESNI EGY HELYET, Ahol MEGYÓGYÍJTJÁK.

EGY ÉLES KÓDARAB BEHATOLT A BORDÁK KÖZÉ ÉS A TUDÓT IS MEGSÉRTETTE. SOK PIHENÉSRE VAN SZÜKSÉGE

FOLYTATJUK...

Közünk van hozzá!

A napokban egy benzinkútnál a sorunkra várva két fiatal férfira figyeltem fel, akik a vásárlótérből kijöve több doboz sört és egy üveg üdítőt tartottak a kezükben. A külső terasz felé igyekeztek, ahol a már ott várakozó és elmerülten mobilozó másik két fiatalemberhez léptek, letették eléjük az italukat, majd ők is elővéve mobiljukat feledkeztek bele tevékenységükbe. Addig, amíg mi a töltőállomáson tartózkodtunk nem néztek fel, nem szóltak egymáshoz. Egy asztalnál ültek, összetartoztak, de mégsem voltak együtt. Őket nem ismerem, de egyre többször látom a hallgatóim között is ezt a fizikai egymás mellett létet. Egyre ritkább a jóízű nevetés, meghitt, az összehangra utaló, szemtől szembe beszélgetők látványa.

Általános iskolai tanárok gyakran panaszkodnak arra, ha tanítványaik véleményét kérdezik, akkor főleg a különböző portálokon található véleményvezérek gondolatait idézik. Kevés az önálló gondolat, gyakran kezdik így mondandójukat: azt olvastam a neten, hogy..., azt mondták, hogy..., azt láttam a TV-ben... stb. Előfordulhat, hogy nincs véleményük? Nem hiszem, de azt viszont tapasztalom, hogy az énképük, önbizalmuk igen alacsony. Ha arra kérem hallgatóimat, hogy írjanak magukról nyolc jó tulajdonságot, az már gondot jelent. Sokan vannak, akiknek negatív az énképük, nincs reális önértékelésük. Ezt használhatják ki azok az internetes csoportok is, akik a magányos, családjukban, barátaikban, párjukban csalódott, önértékelési zavarokkal küzdő gyermekeket és fiatalokat szólítják meg. Ilyen a Kék Bálna internetes portál is. Többszöri levélváltást követően, a magáról és körülményeiről sok mindent eláruló gyermekről/ fiatalról megállapítják, hogy van-e hajlama az öngyilkosságra, majd azt az érzetet keltve, hogy végre tartozik valahová, egyre több feladatot kell végrehajtania, aminek egy része arra ösztökéli, hogy önmagában kárt tegyen. Az utolsó a felszólítás az öngyilkosságra, azt erősítve az amúgy is sok érzelmi kudarcot megélt gyerekekben, hogy minden hiábavaló, nincs más kiút, „csödtömeg vagy”. Talán hazánkban ez a portál még nincsen jelen, de már több figyelemzvetés is napvilágot látott. Tudniuk kell erről a gyakorló pedagógusoknak, különböző gyer-

mek és ifjúsági közösséget vezetőknél. Nem dughatjuk homokba a fejünket, hogy ez a mi közösségeinkben nem fordulhat elő, mert igenis köztünk is ott vannak a magányos „közösségi emberek”. Kik lehetnek ők? A teljesség igénye nélkül, például azok, akik szívesen vannak velünk, de bennünk, a közösségben egy áhitott ideát látnak. Az irreális elvárások, vágyak gyakran torkollhatnak csalódásba, amikor úgy élik meg helyzetüket, hogy ismét becsapták vagy elárulták őket, kialakul a veszteség érzet, vagy a már meglévő tovább erősödik bennük. A valakibe belevetített tulajdonságok hiányára való rádöbbenés hideg zuhanyként érő kiábránduláshoz vezethet, ami megerősítheti a hiábavalóság érzetét. Ezt az érzést erősíti az olyan családi hátterek is, ahol a szülőké hangos, sokszor a verbális és tettleges agresszivitásba torkolló veszekedéseit, vagy a némán lezajlott válását követően kerestek megnyugvást, valahová tartozást, menedéket. Az ilyen családi háttérrel rendelkezők ritkán beszélnek családjukról. Próbálják jól érezni magukat, de bizonyos témaköröket érintő beszélgetésekből, a családot is érintő programokból, tevékenységekből kimaradnak, az ottlétük ellenére kívülállóknak érzik magukat. Szeretnének részt vállalni, de nem tudják hogyan, s ezért a közösségből csak „saját hasznukat” veszik ki. Nem merik igazán „megmutatni” magukat, hiszen már sok csalódás érte őket, illetve gyakran érzik úgy, hogy már ők is sok csalódást okoztak. Ezt a többiek gyakran önző viselkedésként minősítik. Ilyenkor a közösség vezetőinek, felnőtt tagjainak fontos feladata a miértek keresése pl.: kettesben beszélgető séták, közös tevékenységben való társalgás formájában. A beszélgetések először csak szabad beszélgetések legyenek, amikor így kezdeményezhetünk: képzelj el..., mit

szólsz hozzá..., láttad, hogy... stb. Ha úgy érezzük, hogy a kezdeti fenntartások, feszélyezettség elmúlt, akkor lehet személyesebb is, amikor magáról a fiatalról, érdeklődési köréről, örömeiről, jövőbeli terveiről, családi hátteréről is kérdezhetünk. A válaszokra nagyon figyeljünk, mert ha abban bizonytalanságot érzünk, arra tapintatosan rákérdezhetünk. Ha azt érezzük, hogy elbizonytalanodik, visszahúzódik, akkor tartsuk tiszteltben, ne erőltessük. Aki egy informálódó, segítő beszélgetést kezdeményez, annak tudni kell azt be is fejezni még akkor is, ha magát a témát nem zárták le. Ilyenkor fontos egy következő találkozás, séta stb. időpontjának pontos megbeszélése. Ez közvetíti számára azt, hogy rá kíváncsiak, valaki/valakik számára fontos és ez adja meg az alapját annak, hogy a világhálón áldozatokat keresők számára is nemet tudjon mondani.

A kiforrott értékrenddel nem rendelkező, bizonytalan gyermekek/fiatalok manipulálásának lehetőségeit minden történelmi időszakban megtalálták. Don Bosco korában a polgári forradalmak, az erőszakos elkereszténytelenítés idején sem volt ez másképp. Érdemes Don Bosco gondolatait megfontolnunk, megelőző pedagógiai tevékenységünk egyik vezérfonalaként választanunk:

„Valamikor elegendő volt az imádságban való egység. Napjainkban, amikor a fiatalság megrontására olyan sok lehetőség van, össze kell fogni a tettekben és együtt dolgozni.” (MB XI.74.)

„Hiábavaló a rossz miatt siránkozni. Be kell vetni minden erőt, hogy megszüntessük azt.” (MB XIV.116.)

Felhasznált irodalom:

Teresio Bosco (2000): A szalézi Szent mondta Don Bosco gondolatai. Don Bosco Kiadó, Budapest.

Úti beszámoló

Ágota Zita animátor

Don Bosco útjain

Az albertfalvi és óbudai animátorok 2017. március 15-20. között négy szalézi, Jani Áron testvér, Nádudvari Géza testvér, Kövári László Károly testvér és Nguyen Hai Ly Jakab atya kíséretében Torinóba utaztunk, ahol Bosco Szent János életének fontos állomásait látogattuk meg. 27 fős csapatunk szállása egy Torino melletti kisvárosban, Venaria Realében volt, ahol az ottani animátorok családjai fogadtak be bennünket. Ezt az ötletet a venariai oratórium vezetője találta ki, előzményei Krakkóig nyúlnak vissza: „Amikor Krakkóban jártam harminc fiatalal, a helyi családok látták őket vendégül, innen jött az ötlet, hogy ezt mi is megtehetnénk. A többit már az isteni gondviselés hozta. Amikor találkoztam Jani Áron testvérrrel, elmondta, hogy márciusban egy magyar animátorokból álló csoporttal el szeretne zárandokolni Don Bosco szent helyeire, azonnal beugrott az ötlet: akkor mi vendégül látjuk őket!”

A családok vendégszeretete és ahogy befogadtak bennünket, hatalmas élmény volt az egész magyar csapat számára. Sok vidám pillanatot töltöttünk el velük, máig emlegetjük a finom vacsorákat és a lelkes fogadtatást, nélkülük most nem ugyanazt jelentené ez a zárandoklat. Az út során elsőként körbejártuk Don Bosco fiatalkorának színhelyeit: Colle Don Boscót, ahol született és nevelkedett, Castelnovo Don Boscót, ahol megkeresztelték, Morialdót, Mondoniót, va-

lamint Chierit, ahol sok küzdelmes évet átélt. Megelevenedtek előttünk az addig csak történetekből ismert helyszínek, és élőben láthattuk, honnan indult az ifjú Bosco János, milyen réteken futkosott, hol tanult, miként élt.

Következő állomásunk Valdocco volt, ahol létrejött az első oratórium. A régi épületeket folyamatosan bővítették, így ma a központ felőleli a Pinardi-kápolnát, a Szalézi Szent Ferenc-templomot, a Segítő Szűz Mária Bazilikát, az újabb

szárnyakat, a nagy oratóriumot. Elkápráztatott bennünket mindez, hiszen láthattuk, mivé nőtte ki magát az eredeti oratórium, ahol ma 1000 gyereket táboroztatnak nyaranta, bevándorlókat fogadnak be, időseknek működtetnek klubot és rendkívül nyitottak mindenki felé. Don Bosco szobáit is megtekinthettük, ahol szinte éreztük a szalézi alapító atya jelenlétét, és amikor az udvaron, az ablakai alatt üldögéltünk, többször volt olyan érzésünk, hogy mindjárt elhúzza a függönyt és ránk mosolyog.

Azért a „személyes” találkozást sem hagytuk ki, ugyanis a Segítő Szűz Mária

Bazilikában őrzik a szentnek az ereklyéjét és mi egyik este egy órát tölthettünk egyedül, csendben, imádkozva előtte. Lelkileg sokat adott valamennyiünknek ez az esemény, ahogy az is, hogy minden nap misén vehettünk részt, még hozzá különböző szalézi helyeken. Torinóban még további templomokban és oratóriumokban is jártunk, ahol láthattuk, miként foglalkoznak a szaléziak kábítószerfüggő vagy migráns fiatalokkal.

Utolsó nap a venariai animátorokkal tartottunk egy vidám, játszós estet és a végén közös szentségimádással majd „Jóéjszakával” zártuk látogatásunkat.

Másnap értünk vissza Budapestre, és bár elfáradtunk, lelkileg mégis feltöltődünk, mivel láthattuk Don Bosco „lépteinek nyomát”, szerető családokkal és szalézi szerzetesekkel ismerkedhettünk meg, megerősödhettünk animátorságunkban, és közeledhettünk Istenhez és egymáshoz. Ennél tartalmasabb zárandoklatot nehéz lenne elképzelni. Nagyon köszönjük a szervezőknek! Egy valamit viszont még fontos megtennünk: az út során megtapasztaltakat továbbadni másoknak is...

Előttünk jártak, velünk jártak

P. Havasi József SDB rovata

P. Juhász Ferenc SDB (1917–2000)

1956-ban ismerkedtem meg Juhász Ferenc atyával, amikor a forradalom alatt külföldre távozott magyar gyerekeket igyekeztünk összegyűjteni és foglalkozni velük. Juhász atya igazi szalézi lelkesedéssel és nagy szívvel támogatott minket ebben a munkában. Felfigyeltem rá, és megcsodáltam nagy szeretetét az ifjak iránt. Igazi szalézi, Don Bosco hű követője volt.

Juhász Ferenc 1917. június 29-én született Tardoson, tehát az idén lenne száz éves. Tardosról a hívek gyakran zárandokoltak Péliföldszentkeresztre, így a fiatal fiú megismerkedett a szaléziakkal és testvérével, Juhász Mihállyal együtt Don Boscóhoz szegődött. 1934-35-ben novícius volt Péliföldszentkereszten, majd 1941-ben örökre elkötelezte magát a Szalézi Társaság mellett. 1946. július 10-én áldozópappá szentelték Esztergomban. Előjárói felfigyeltek a tehetséges rendtársra és 1947-ben a Pázmány Péter Tudományegyetemre küldték, hogy németet és latint tanuljon. 1948-ban az előjárók talán már megsejtették, hogy nehéz idők jönnek, így őt Bécsbe küldték tanulmányai folytatására. Itt fejezte be tanulmányait 1954-ben, és a doktori címet is megszerezte. Az Osztrák Szalézi Tartományban szívesen fogadták a lelkes fiatal atyát, és az unterwaltersdorfi gimnáziumba küldték latin- és némettanárnak. 1954-1968 között tanított ott, sok fiatalot nevelt és vezetett a szalézi életre. Juhász atyát igen megbecsülték és szerették a növendékei, de még inkább a rendtársai. Példa-

adó szalézi volt! Mindent megtett növendékeiért és a hívekért. Szinte az egész Osztrák Tartomány gyóntatója volt. Becsülték, szerették.

Nehezen fogadta el a II. Vatikáni Zsinat új tanításait, ragaszkodott a latin nyelvhez és a régi énekekhez. Az állandó konfliktusok miatt az akkori tartományfőnök (aki egykor növendéke volt) felmentette a tanítás alól. Ekkor jelentkezett Muzslyára (a régi Jugoszláviában), a szalézi plébániára, hogy a magyar ajkú gyerekeket oktassa. Lelkes munkálkodása miatt csakhamar nehézségekbe ütkö-

zött, összekülönbözött a hatósággal. Mivel a gyerekek odaadónan követték, 24 óra alatt el kellett hagynia Jugoszláviát.

Visszatérve Bécsbe, elvállalta a Burg Kastl-i Magyar Gimnázium vezetését, majd 1981-1991-ig a bécsi Salesianumban lelkipásztorkodott. Itt voltunk együtt, és megcsodáltam őt, mint igazi buzgó szalézit. A hívek is rajongásig szerették. Juhász atyáról igen sokat lehetne mesélni. Buzgóságáról, alázatosságáról, de a szórakozottságáról is. Igazi „szórakozott professzor” volt! (Csak egy esetet írok most le: egy súlyos balesetem után felajánlotta, hogy hazavisz a kocsijával. Tatabányán volt egy rokona, neki szeretett volna pénzt vinni. Hosszú keresés után nagy nehezen megtaláltuk a lakóhelyet, és amikor bementünk, akkor vette észre, hogy a pénzt Bécsben felejtette. És nem csak egy ilyen epizód volt...)

A rendszerváltás után Juhász atya azonnal kész volt hazatérni. 1991-ben Szombathelyre került, ahol a novíciusok latin-tanára lett. Szívvel-lélekllel oktatta az újoncokat, kész lett volna még vasárnap is latinórákat adni. Oszlopa lett újraalakuló Tartományunknak. Róla is elmondhatjuk, hogy élete élő Szabálykönyv volt. 2000. április 3-án távozott az élők sorából. Távozott, de emléke itt él közöttünk. Élete példa volt mindannyiunk számára. Jó és szükséges visszatekintnünk az ilyen nagy lelkű szaléziak életére, hogy tanuljunk tőlük és igyekezzünk követni őket.

Franciaország – Szalézi atya nyerte a papi kerékpárversenyt – Franciaország 18. papi kerékpáros bajnokságán május 2-án hirdettek győztest: Xavier Ernst szalézi atya, a Francia-Dél Belga Szalézi Tartomány ifjúságpasztorációs megbízottja nyerte meg.

A franciaországi Bayeux-Lisieux Egyházmegyében található Mondaye dans le Calvadosban május 1-2-án megrendezett kétnapos papi kerékpárversenyre, a France du Clergé-re benevezhetett minden püspök, pap, diakónus, szeminarista, férfi és női szerzetes. A bajnoki címért 56 résztvevő tekert. A verseny a Bayeux közelében levő Juaye-Monday-nél ért véget, az időfutamon május 2-án a kerékpárosok az apátság körül hajtottak.

A futam győztese a férfiak között Xavier Ernst szalézi atya lett Párizsból, a női

Vitali Krivickij, Kijev új püspöke

Szalézi püspököt kapott Kijev – A Szentatya április 30-án kinevezte a Kijev-Zsitomír (Ukrajna) Egyházmegye élére Vitali Krivickij szalézi atyát, az odesszai Szent Péter Plébánia plébánosát.

Vitali Krivickij 1972. augusztus 19-én született Odesszában (Ukrajna). 1987-ben kezdte meg titokban szerzetesi képzését szülővárosában, Tadeusz Hoppe szalézi atya irányítása alatt, 1990-ben lépett be Don Bosco Szalézi Társaságába. Ezt követően Lengyelországban, a krakkói szemináriumban készült a szer-

zetesi és papi életre, 1997. május 24-én szentelték pappá. 1997-től 2004-ig Odesszában káplán (Odessza-Szimferopol Egyházmegye), majd 2004-től 2012-ig plébános és igazgatója a helyi szalézi közösségnek Korosztisivben (Kijev-Zsitomír Egyházmegye). 2012-2014 között oratóriumvezető és plébániai vikárius Peremisljaniben (Iembergi latin érsekség). 2014-től plébánosként az odesszai Szent Péter Plébánia élén állt.

press.vatican.va

Peru – Tisztelgés a művész előtt – Jorge Mauchi atya egy perui szalézi, aki a Don Boscóról készült egyik legismertebb grafikát készítette. Ez egy nagyon egyszerű mű, amely határozott vonalvezetéssel ábrázolja a fiatalok szentjének szelíd, nyugodt és békés vonásait.

A Perui Szalézi Tartomány kiállítását rendezett Mauchi atya alkotásaiból, tisztelegve a rendkívüli ember és érdekes karrierje előtt. Mauchi atya diákok generációinak volt a tanára a Lima Breña kerületében található szalézi intézetben. Szabadidejét a művészeteknek szentelte: a festészet, szobrászat és a zene volt a kedvenc időtöltése. Április 7-én kiállítás nyílt a Szalézi Technológiai Intézetben, amely bemutatja rendkívüli karrierét. Mauchi atya 92 éves, sokoldalú művész, aki már 62 éve alkot. Leginkább festőként ismert, de figyelemre méltó rajzoló is, amint azt a nagy sikert aratott Don Bosco portré is tanúsítja, amely a 70-es évek óta az egész világon ismert.

A kiállítás fontos értékre világít rá, mert egy olyan szalézi munkásságát mutatja be, aki leginkább művészként apostolkodott, keresve a módját, hogy a szépséggel elvezessen másokat a hitre.

ANS – Lima

Xavier Ernst szalézi atya

versenyzők között Anne Laetitia Michon nővér győzelme nem okozott meglepetést. Ez a találkozó természetesen egy verseny, de egy jó lehetőség is a papok számára, hogy részt vegyenek ebben a népszerű sportágban.

„A kerékpár lelkeség. Alázattal kell művelni” – monda a verseny végén a győztes Xavier Ernst szalézi atya.

ANS/www.ouest-france.fr

Jorge Mauchi szalézi atya egyik legismertebb művével

Don Bosco Szakközépiskola

Don Boscó-s sikerek a megyei fekvényomó bajnokságon

Bravúros helyezéseket értek el a kazincbarcikai Don Bosco Szakközépiskola versenyzői február 24-én a Deák Ferenc Szakközépiskolában megtartott fekvényomó bajnokságon. Tíz középiskola 45 diákjának részvételével zajlott a megmérettetés. A versenyeken a bíró szerepét Pátrovics Géza tizennégyszeres masters súlyemelő-világbajnok vállalta fel. A Don Bosco Szakközépiskola versenyzői nagyszerűen szerepeltek: Kreidl Viktória 12. szakközépiskolai tanuló 1. helyezést, Stefán Dániel 7.osztályos 1. helyezést, Johan Csaba 11.osztályos 1. helyezést, Budai Máté 11.osztályos pedig 2. helyezést ért el a megyei megmérettetésen. Ezek a kiváló teljesítmények tovább juttatták tanulóinkat az országos versenyre.

www.don-bosco-sulinet.hu

HÍREK A MAGYAR TARTOMÁNYBÓL

Új játékok a Szalézi Óvoda udvarán

Már régóta szerettünk volna a gyermekek számára új udvari játékeszközöket telepíttetni, melyek optimálisan fejlesztik a mozgáskoordinációjukat, egyensúlyérzéküket, állóképességüket, koncentrációjukat, az összehangolt szem-kéz-láb koordinációt. Mivel ezeknek a képességeknek a kiművelése elengedhetetlenek az óvodáskorú gyermekek életében, ezért is örültünk annyira, hogy a többféle játékforgalmazó cég közül rátaláltunk egy megfelelő minőségi tanúsítvánnyal rendelkező, viszonylag alacsony árkategóriájú, igényes játékokat forgalmazó cégre. Hosszas egyeztetés után végre április 26-án elhozták az új kültéri játékeszközöket: egy láncos lépegető hidat, továbbá egy négyszögletű mászótornyot, tűzoltó és nyújtórúddal. A kedves szülők lelkes adományai nélkül ez nem jöhetett volna létre, hiszen teljes mértékben az ő adakozásukból tudtuk a kültéri játékokat finanszírozni, amelyeket a gyermekek nagy örömmel vettek birtokba.

Kovács Anna

Don Bosco Szakközépiskola – A megyei fekvényomó bajnokság dobogósai

Kazincbarcikai diákok jutalomkirándulása Budapesten

Jutalomkirándulás Budapestre –

Külön busszal indultunk április 28-án, pénteken reggel hétkor a Don Bosco Iskola jutalomkirándulása keretében Budapestre Andrásfalvy János atya szervezésében. A buszon tréfás vetélkedő volt a budai várról, ahol megérkezésünk után először kalandos időutazás várt bennünket. A háborús időkbe kalauzoltak minket a légtalmi sziklakórházban. A budai várhegy alatti pincerendszer egy részéből 1939-ben kezdtek el építeni légtalmi céllal kórházat, majd később atombunkert. Beleláthattunk a háború rémisztő és áldozatokat követelő oldalába, amit készséges idegenvezetőink biztosítottak. A finom ebédet a múzeum igazgatójának köszönhetjük. Ebéd után a Mátyás-templomot tekintettük meg, és a Halászbástyáról gyönyörködtünk a fenséges kilátásban.

Ezután a Szent István Bazilikában, hazánk egyik főtemplomában várt minket

Norbert atya. Az ő segítségével és magyarázatával páratlan élmény volt megtekinteni a Bazilika kupoláját, majd a Szent Jobb-kápolnát. Sok-sok turista hallgatta, videóztá azt a különleges szentmisét, amin részt vehettünk, énekelhettük a Don Bosco himnuszt a pompás székesegyházban. Norbi atya még azzal is kedveskedett nekünk, hogy megmutatta Puskás Ferencnek és az Aranycsapat több tagjának a sírját. Ott elénekeltük a magyar Himnuszt, majd az atya kikísért minket a buszhoz.

A Hősök terén fúj a szél, lógott az eső lába, de Vajdahunyad vára megtekintése után már mentünk a buszhoz, amikor rákezdett a zuhó. Pont akkor szakadt le az égi áldás, amikor már felszálltunk a buszra, és egy órán át úgy esett, mintha dézsából öntötték volna. Velünk volt a Gondviselés, köszönjük minden szalézinak és kedves tanárainknak a jó szervezést és a szép napot!

Kovács Andrea

Szalézi Szent Ferenc Gimnázium

A tornászlányok sikerei – Két aranyat is hoztak a kazincbarcikai Szalézi Szent Ferenc Gimnázium tornászlányai a Ritmikus Gimnasztika Diákolimpia elődöntőjéről, amelyet március 24-én rendeztek Tökölön a városi sportszarnokban. A kazincbarcikai szalézi gimnázium két csapattal indult V/B és VI/B korcsoportban, szalag és buzogány csoportos gimnasztikában.

A lányok nagyon ügyesen szerepeltek, mindkét csapat aranyérmeket szerzett!

Csapattagok a V/B. korcsoportban: Farkas Katalin, Orehovszki Lili, Pócs Dorottya és Szakács Eszter, a VI/B. korcsoportban Ferenczi Adél, Haraszi Lilána, Kovács Nikolett és Tóth Judit. Felkészítő tanárunk Seresné Trója Éva.

Szalézi Szent Ferenc Gimnázium – „Aranyos” tornászlányok

Kazincbarcika – Bójte Csaba atya és a dévai gyerekek a Don Bosco Sportközpontban

Kazincbarcika – Húsvéti termelői vásár

Országos Mezei Futóverseny – Idén is megrendezték Balassagyarmaton a Katolikus Iskolák Országos Mezei Futóversenyét március 24-én, ahol a Szalézi Szent Ferenc Gimnázium is részt vett korcsoportonként egy-egy csapattal. A rendezvényen összesen 436 futó állt rajt-hoz, és tanulóink ismét szép eredményeket értek el, a dobogó harmadik fokát foglalhatták el V. lány, valamint VI. lány és VI. fiú korcsoportban.

Atlétika többpróba egyéni és csapatverseny – Április 3-án és 7-én rendezte meg Kazincbarcika város a körzeti atlétika többpróba egyéni és csapatversenyét, valamint versenyszámonkénti küzdelmét IV. korcsoportban. Csapatversenyben a lányok II. a fiúk III. helyen végeztek, míg egyéni összetett versenyben, a város iskoláinak képviselőit maga mögött hagyva Jakab Ádám I. helyen végzett, Ceglédi Patrik pedig III. lett.

sagim.hu

Don Bosco Sportközpont

Bójte Csaba Kazincbarcikán – Szent József emléknapijának délutánján, március 19-én egy, az ünnepi hangulathoz kiválóan illeszkedő vendég tartott előadást a Don Bosco Sportközpont küzdőterén: Bójte Csaba ferences szerzetes atya tette tiszteletét Kazincbarcikán.

Az ünnepélyes köszöntő szavak és felkonferálás után a Csaba testvérrel együtt Déváról és Csíkszentsimonból érkező, az általa létrehozott alapítványhoz tartozó fiatalok egy László királyunk történetét bemutató ünnepi műsorral kedveskedtek a mintegy 400 főnyi közönségnek. Nagy sikert arattak szívből jövő műsorukkal.

A fiatalok után Bójte Csaba vette át a szót és olyan előadást tartott az egybegyűlteknak, melyre vélhetően sokáig emlékezni fog minden jelenlévő. Csaba testvér szerint el kellene felejtünk a nyavalygást, siránkozást, panaszkodást és arra a sok bennünket körülvevő jóra és szépre kellene koncentrálnunk, ami körülvesz. Számptalan példájával és életta-

paszталatával támasztotta alá a mondanódját. Derűt, komolyságot, lelki útravalót és helyes iránymutatást mindenképpen kaphatott az, aki ellátogatott március 19-én délután a Don Bosco Sportközpontba.

db.sk.hu

Húsvéti termelői vásár – Első alkalommal rendezték meg április 8-án a Don Bosco Sportközpontban a húsvéti termelői vásárt, amelyre több százan voltak kíváncsiak.

Egy héttel a kereszténység legnagyobb ünnepe előtt egész napot felölelő programsorozattal igyekeztek elővarázsolni a szervezők a húsvéti hangulatot. A termelői vásárt köszöntők nyitották meg, melyeket többek között Vitális Gábor atya, kazincbarcikai plébános, tartományfőnöki vikárius és Demeter Zoltán országgyűlési képviselő mondott. A megnyitók után – ahogyan a nap folyamán többször is – néptáncosok és népdalénekesek színvonalas műsora gondoskodott az igazi vásári hangulatról.

Számtalan termelő, mangalicatenyésztő, kézműves termék készítő, egyházközségi könyv- és kegytárgyárus kínálta portékáit a parkolóban felállított faházakban és

standokon. A gyerekeknek többek között állatsimogatóval és lovagoltatással kedveskedtek, aminek szintén nagy sikere volt. Mindeközben a sportközpontban egészséges életmód előadás és tojásfestő program várta az érdeklődőket, megtörtént a húsvéti pályaművek eredményhirdetése is.

Minden visszajelzés arra utal, hogy a Don Bosco Sportközpontba ellátogató vendégek jól érezték magukat és örültek, hogy immáron Kazincbarcikán is megvette lábát az ehhez hasonló vásári „életérzés”.

db.sk.hu

ÓBUDA

Savio focikupa és családi nap – A hagyományos Savio családi napunkat május 12-én tartottuk Óbudán, melyet a Savio focikupával kötöttünk össze. Ezen a pénteki napon a gyerek focistáké volt a főszerep, hiszen ekkor került sor az alsó tagozatosok küzdelmeire. Az időjárással a Jóisten kegyeibe fogadott minket, hiszen az előrejelzés nagy viharokat jósolt, amit az égen gyülekező sötét felhők alá is támasztottak, ám az óbudai szalézi pálya fölött – szinte csodaként – ragyo-

Óbuda – A Savio Focikupa gyermek kategóriájának győztesei, az UFC csapat

Óbuda – A Savio Focikupa felnőtt győztesei, a kazincbarcikai Don Boscó-sok

gott a nap! A gyerekek tornáján négy csapat indult, köztük oratóriumunk foci-csapatai (SCO I és SCO II), egy vegyes oratóriumi csapat (UFC), illetve a Zápor utcai iskola csapata. Míg a kis focisták a pályán játszottak, a többi gyerek számára állomásos játékokkal készültünk. Többfajta feladat is megjelent, mint például az ügyességi akadályverseny vagy a „pufi” evés időre.

A nagy (de végig sportszerű) küzdelmek végén az UFC csapata diadalmaskodott, megelőzve az SCO I és az SCO II csapatait. Örülünk, hogy a „nagyok” mellett idén a kicsik is megmutathatták tudásukat! Ezt a napot az eredményhirdetéssel, illetve a gyerekek által megszerzett hatalmas kincsesláda felnyitásával koronáztuk meg, majd a Jóéjszakát gondolattal búcsúztunk el mindenkitől.

A felnőtt csapatok május 13-án, szombaton koradélután gyülekeztek az óbudai pályán: Budapesten kívül Kazincbarcikáról, Szombathelyről és Egerből is érkeztek csapatok, összesen nyolcan. A csoportmérkőzések után az elődöntőkre került sor, ahol már a döntőbe jutás volt a tét. A végső győzelmet – a tavalyi döntőbeli vereségért „visszavágva” – a kazincbarcikai Don Bosco Iskola csapata szerezte meg egy rendkívül fordulatos meccsen a címvédő FC Harrer ellen. Utóbbi csapatból került ki viszont a torna gólkirálya, egyben legjobb játékosa. Ezt a napot is megköszönjük a Jóistennek, hiszen kisebb sérüléseket és egy ötperces záport leszámítva semmi sem zavarta a küzdelmeket!

Reméljük, hogy mindenki jól érezte magát! Jövőre ugyanitt találkozunk!

Inzám Virág, Jani Áron SDB

ÚJBUDA

SZÁMALK-Szalézi Szakgimnázium

Siker a Szakma Sztár versenyen

– Kitűnő eredménnyel, az I. és II. helyezést is megszerezve szerepeltek gazdasági informatikus tanulóink az idei Szakma Sztár versenyen. A szakképző intézmények legrangosabb megmérettetésén Szentgyörgyi Klára és Molnár Gábor tanulóink a legjobbnak bizonyultak, szakmai tudásukkal és felkészültségükkel magasan kiemelkedtek a mezőnyből.

Felkészítő tanáraiknak, Hegedüs Helén tanárnőnek és Kupcsikné Fitus Ilona tanárnőnek valamint a szaktanároknak ezúton is köszönjük a munkáját, diákjainkra pedig nagyon büszkék vagyunk!

Sikeresen szerepeltek szoftverfejlesztő tanulóink is, Szilágyi Dániel és Vigyázó Tamás IV. és V. helyezést értek el. Cséfalvay Katalin és Csolti Péter felkészítő tanáraink munkáját dicséri az ered-

mény! Gratulálunk mindenkinek!

Pedagógiai Konferencia – Az előző évben sikeresen megrendezett konferenciánk folytatásaként idén április 27-én hívtuk és vártuk a szalézi közösség intézményeit, hogy a felzárkóztatás és tehetséggondozás témakörében megosszák tapasztalataikat, példákat és eredményeket mutassunk egymásnak.

Konferenciánk célja az volt, hogy bemutassuk azokat az oktatási és nevelési gyakorlatokat, melyek hozzásegítenek bennünket ahhoz, hogy az esetleges hátrányokból előnyt kovácsoljunk és a gyermekek egyéni adottságainak megfelelő, differenciált módszereket alkalmazzuk.

Idén is sikerült tartalmas és magas szakmai színvonalú programot összeállítanunk: Don Bosco pedagógiai örökségétől elindulva a digitális kommunikáció idő-

szerűségén át betekintést nyerhettünk a művészeti képzések sajátosságaiba, a tehetségfejlesztés örömeibe, példákat kaptunk az idegennyelvi órák sokszínűségéből, ötleteket gyűjthettünk a tanórakon kívüli foglalkozások hasznos eltöltéséhez és bepillanthattunk egy-egy intézmény élő, szalézi közösségi életébe.

Már az előadások közötti rövid szünetekben örömmel nyugtázhattuk, hogy a jelenlévők érdeklődése és a konferencia célja találkozott és sikerült átadnunk egymásnak azokat a jó gyakorlatokat, melyeket a későbbiekben mindenki használni tud nevelési, oktatási munkája során.

A rendezvény sokszínűségét tovább fokozta lakberendező diákjaink előadása és munkáik kiállítása. Azok a látvány- és élményelemek, melyekkel változatossá tudták tenni bemutatójukat, új szemléletet adtak ennek az izgalmas szakmának. Ezúton is köszönjük minden előadónak

*Számalk-Szalézi Szakgimnázium –
A Szalma Sztár verseny legjobb gazdasági informatikus tanulója 2017-ben
Szentgyörgyi Klára*

és vendégeinknek, hogy megtisztelték rendezvényünket és reméljük, hogy az elhangzott szakmai anyagok és a helyszínen tapasztalható remek hangulat által is sikerült gazdagodnunk!

Lakberendező kiállítás – Idén első alkalommal, a Pedagógiai Szakmai Konferenciánk művészeti eseményeként került megrendezésre lakberendező diákjaink bemutatója és munkáik kiállítása. Az eseményt Ágoston István művész tanár nyitotta meg. A kiállított belsőépítészeti tervek és arculati elemek sokszínű és változatos képet mutattak, a magas szakmai színvonal mellett minden munkából visszaköszönt alkotójuk egyénisége, személyisége. A kiállítást zenei aláfestés és művészeti performance tette izgalmasabbá. Reméljük hagyományt teremt az első alkalom és a következő években is betekinthetünk ennek a látványos szakmának a kulisszái mögé.

Jámbor Melinda Kinga

PÉLIFÖLDSZENTKERESZT

Böjtelői lelkigyakorlat felnőtteknek – Ábrahám Béla szalézi tartományfőnök atya tartott lelkigyakorlatot a felnőtt korosztálynak Pélifyöldszentkereszten február 24–26. között „Termékeny szeretet” címmel családi és közösségi életünkről a családotokról szóló püspöki szinódus és pápai apostoli buzdítás, valamint a 2017-es szalézi strenna és rendfőnöki gondolatok alapján. A rendkívül jól előkészített

Számalk-Szalézi Szakgimnázium – Pedagógiai konferencia

Számalk-Szalézi Szakgimnázium – Lakberendező kiállítás

és élvezetes stílusban levezetett elmélkedések során Ábrahám Béla atya több oldalról is megközelítette a szeretet és a család témáját, mi több, a derűs, szalézi hangulatú előadásokat hazavihető útravalóval, válogatott gondolatokkal és barátságos beszélgetéssel is megtoldotta. A lelkigyakorlat résztvevői kisebb csoportokban egymást gazdagították tapasztalataikkal, megosztva a családban megélt örömeiket, bánataikat. A jól felépített előadásokon Béla atya a bibliai alapoktól indulva a családképre és az istenképre kereste a választ, majd a szeretet képességéről és a termékennyé váló szeretetről beszélt, kihangsúlyozva annak ajándék mivoltát. A családi, házastársi szereteten és családi boldogságon keresztül a szeretet gyakorlatát vizsgálta, végül Ferenc pápának a *Familiaris consortio* kezdetű apostoli buzdítása alapján foglalkozott a családban megélt szeretettel.

Péliföldszentkereszt most is imádságos, meghitt, családi hangulatával és csodálatos környezetével kényeztette a lelkigyakorlat résztvevőit. Nádudvari Géza testvér énekével és nagyszerű kávéival, Havasi József atya pedig ösztönző prédikációjával járult hozzá az esemény még nagyobb sikeréhez.

Lengyel Erzsébet

Nagyböjti lelki hétvége fiataloknak – „... az Ő sebei szereztek nekünk gyógyulást” volt a hétvégi ifjúsági lelkigyakorlat mottója, melyen március 10-12. között Márkus Zoltán szalézi atya vezetésével vettek részt a tartomány fiataljai Péliföldszentkereszten.

Az ilyen lelki „hétvégék” mindig segítenek kiszakadni a mindennapok monotonitásából és ez most sem volt másképp. Elmélkedésekkel és a derült időnek hála egy rövid túrával is hozzájárult a hétvége programja a lelki és testi felfrissüléshez. Zoltán atya gondolatébresztő előadásával az életünkben szerzett sebekre fókuszált, hogy a fájdalmakat hogyan tudjuk feldolgozni, honnan tudunk új erőt meríteni a felálláshoz. A gondolatébresztők után a fiatalok csoportokban oszthatták meg egymással gondolataikat és tapasztalataikat. A szombat délutáni túra fáradalmait kipihelve, az óbudai fiatalok vezette esti szentségimádással vált teljessé a nap. A vasárnapi szentmise után mindenki megújult lelkesedéssel indult haza.

Fekete Barnabás és Szlávik Adél

Szalézi lelkigyakorlat felnőtt fiataloknak – Idén először „Család vagyunk!” felhívással Péliföldszentkeresztre hívtuk a 24 év feletti fiatalokat március 17-19. között. Ábrahám Béla

Péliföldszentkereszt – A böjtelői felnőtt lelkigyakorlat résztvevői

Péliföldszentkereszt – Ifjúsági nagyböjti lelkigyakorlat résztvevői

tartományfőnök atya vezetésével közösen elméltünk át Ferenc pápa *Amoris Laetitia* és Szent II. János Pál pápa buzdítását. Az elmélkedésekben teljesen az alapoktól indultunk a saját családuktól, hogyan kell szeretni és helyesen szeretni. A csoportbeszélgetések arra is alkalmat kínáltak, hogy megosszuk egymással gondolatainkat, segítséget kérjünk egymástól. Szombat délután Egyházy Kata nővér vezetésével szentségimádáson vehettünk részt, majd a késő esti órákban gyertyák fényében jártuk végig a keresztutat. A lelki hétvége zárógondolataként Béla atya a Szalézi Család sokszínűségébe vezetett minket. A 2017-es rendfőnöki strenna gondolataival zártuk a közös együttételt. A jó visszajelzések után a jövőben is várjuk a 24 év feletti fiatalokat Péliföldszentkeresztre a szalézi lelki hétvégékre.

Nagyböjti lelki hétvége serdülőknek

– Idén sem maradhatott el a hagyományos nagyböjti lelki hétvége a 12 és 17 év közötti serdülő fiataloknak. Savio Domonkos Pham Hung atya vezetésével „Az Emberfia azért jött, hogy megkeres-

se és megmentse, ami elveszett” – mottó követve elméltünk a hétvégén március 24-26. között. Az ismerkedés után felelevenítettük, hogy mi is az a nagyböjt, mi vár ránk ebben a szent időszakban. Az elmélkedésekben nem csak jó hallgatók voltunk, hanem feladatokat is kaptunk, ami segített bennünket, hogy még jobban megélhessük a nagyböjti 40 napot. Szombat délelőtt az elmélkedés után rózsafüzért imádkozva mentünk a Lourdes-i barlang felé, ahol kértük a Szűzanya közbenjárását a nagyböjti időre. Délután Biet Pali atya vezetésével jártunk keresztutat. Az est folyamán a szalézi nővérek vezetésével szentségimádással zártuk a tartalmas napot. A vasárnapi szentmisét Ábrahám Béla atya tartotta a fiatalok számára és ezzel az ünneppel zártuk a lelki hétvégénket.

Szlávik Adél

„Család vagyunk!” – Nagyheti családi lelkigyakorlat

– A korábbi évek hagyományai szerint a szaléziak idén is meghívták a családokat a nagyheten Péliföldszentkeresztre, hogy nagycsütörtöktől kezdve a húsvétot megelőző napo-

Pélföldszentkereszt – Serdülők nagyböjti lelki napjainak résztvevői

Hála a nyergesújfalui fiataloknak, a kiscsiket az előadások, felnőtt programok alatt a szalézi animátorok szerető gondjaira bízhatták a szülők. Misquitta Claudius atya és Derosi Raja atya külön foglalkozásokkal készültek a gyerekek különböző korosztályai számára, Nádudvari Géza és Kovács Sándor testvér pedig segítette őket, hogy aktívan részt vállaljanak a szertartásokban és mélyebben megélik a nagyhét és a húsvét eseményeit.

NYERGESÚJFALU

Diáknap a Zafféryban – Idén április 28-án rendezték meg a közkedvelt Diáknapot a nyergesújfalui Zafféry Károly Szalézi Középiskolában. A nap feladatai a népszokásokhoz, hagyományokhoz, régi magyar életmódhoz, kultúrához kapcsolódtak, de ügyességi feladatokban is kipróbálhatták magukat az iskola diákjai. Ebben az évben ez a nap szorosan kapcsolódott a hetedik osztályosok „*Határtalanul!*” projektjéhez, a nap állomásos feladatai szervesen kapcsolódtak a kiránduláshoz elengedhetetlen tudnivalókhoz. Rovásírással kellett szöveget másolni, néprajzi ismeretekről volt játékos teszt feladat, a különböző magyar népcsoportok népviseleteit, valamint a különböző népi hangszereket is fel kellett ismerniük a diákoknak.

A nap folyamán a gyerekek játékosan ismerkedtek meg egyes tárgyakhoz, természeti jelenségekhez kapcsolódó régi, babonás szokásokkal, ezzel párhuzamosan pedig activity jellegű feladatban kellett felismerniük régi magyar szólásokat, közmondásokat.

Több ügyességi feladatban is kipróbálhatták magukat a tanulók, persze már nem csak hagyományos játékokon, hanem korszerű technikát alkalmazva. Volt rekesztorony építés és triciklizés, de kipróbálhatták magukat íjászatban is. Elő-

Pélföldszentkereszt – Fiatal felnőttek nagyböjti lelkigyakorlatának résztvevői

kat együtt töltsék velük. Elsősorban azokat a családokat várták, akik gyermekekkel együtt akarták eltölteni a nagyhétet és a szaléziak vezetésével részt venni a húsvéti felkészülésben. Szép számmal voltak ilyenek, a szobákat szinte pillanatok alatt lefoglalták, és nagycsütörtök délutánjától húsvétvasárnapig közel 25 család, több mint 100 fő népesítette be a kegyhelyet.

Az idei nagyhéten a szalézi rend éves vezérgondolatának megfelelően a családok felé fordultak a szerzetesek, emellett pedig Ábrahám Béla tartományfőnök atya, a nagyheti lelkigyakorlat vezetője megismertette a résztvevőket a rend névadójával és védőszentjével, Szalézi Szent Ferencel, akinek születése 450. évfordulóját ünnepeljük az idén.

Pélföldszentkereszt – Családos nagyhét résztvevői húsvét vigíliáján

zetes feladatként a szülőket is bevonta az iskola a diáknapi mulatságokba, hiszen a gyerekek otthon a szüleikkel együtt készítették el a népi ételeket: volt dödölle és kukoricamálé, kenyérlángos, kürtöskalács, krumpér tejfellel és slambuc is....

A csapatversenyben a kicsik közül az 5.A osztály, a nagyok közül a végzős 12.B osztály bizonyult a legsikeresebbnek.

zaffery-szalezi.hu

Ismét „Határtalanul!” – A nyergesújfalui Zafféry Károly Szalézi Középiskola hetedik osztályos tanulói május 19-én ötnapos erdélyi körutazásra indultak. A 35 diák utazását az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő *Határtalanul!* HAT-16-01 kódjelű projektje 831.000 forinttal támogatta. Az utazás célja Erdély történelmének, kincseinek, kultúrájának megismerése, élményszerű megtapasztalása. A diákok többek között ellátogattak

Nyergesújfalu – Diáknap a Zafféryban

Nyergesújfalu – Határtalanul! Erdélyi körutazáson

Emlékezés és jövőbetekintés

A Segítő Szűz Mária Leányai március 4-én, emlékkonferenciát szerveztek a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán, Budapesten. Együtt ünnepelt velünk Beer Miklós váci megyéspüspök, Ábrahám Béla szalézi tartományfőnök, és a főiskola rektora, Várnai Sándor Jakab, más rendek képviselői, és a Szalézi Család tagjai: szerzetesek, a munkatársak és a fiatalok. A konferenciát műsorával az egri Segítő Szűz Mária Leányai Kollégium kórusa színesítette.

A köszöntők után három érdekes előadással gazdagodhattunk: B. Varga Judit történész-muzeológus „40 év szabadon. És a másik 40 év?” címmel mutatta be a szalézi nővérek magyarországi történetét.

Dr. Rébay Magdolna, a Debreceni Tudományegyetem neveléstudományi doktora a katolikus nevelés és oktatás magyarországi helyzetéről számolt be a szalézi nővérek letelepedésétől az államosításig tartó időszakból.

Sr Piera Cavagliá FMA, a Segítő Szűz Mária Leányai Intézmény általános főtítkárnője, „Mazzarello Szent Mária: alázatos és termékeny eszköz Isten tervének megvalósítására” című előadásával értékes, a neveléssel kapcsolatos üzenetet közvetített a jelenlévők számára.

www.donbosconoverek.hu

Nagyváradra, Kolozsvárra, Csíksomlyóra és Marosvásárhelyre is. Megismerkedtek a Sóvidékkel, de a hosszú utazásból a Gyilkos tó és a Békás szoros sem maradhatott ki. A projekt célja a magyarságtudat megerősítése, ezért egyik legfontosabb küldetése, hogy a tanulók hasonló

korú külföldi társaikkal találkozhassanak, megismerkedhessenek. Ezért a diákok Szamosújváron a Téka Alapítvány kollégiumában szálltak meg, a szórvány magyar kollégium diákjaival közös programot terveztek, és reméljük, hogy több tartósabb kapcsolat is kialakul majd a közösségi oldalak jóvoltából. Az osztály külön készült a találkozásra a válaszüti Kallós Zoli bácsival, akinek az idén a Kossuth Nagydíjat és az Europa Nostradíjat is odaitélték.

A diákok nemcsak megélik az erdélyi utazást, de már hónapok óta készülnek is rá. A projekt során kutató munkájuk alapján ismertetik meg egymással a célállomás látnivalóit, az utazás után pedig a Nemzeti Összetartozás Napján számolnak be útjukról iskolatársaiknak.

Szőke Erika

EGER

„Újratervezés” – Az egri Segítő Szűz Mária Egyetemi Kollégiumban ebben a tanévben március 10-11-én második alkalommal rendezték meg az *Élet GPS*

Eger – Élet GPS lelkigyakorlat

hány főbb összetevője a napnak. Ezek az elemek segítenek elmélyíteni a témát, ami Don Bosco vágya körül forog, hogy vigyázzon a fiatalok lelkére.

A szalézi rendezvényeken megszokott légkör ezúttal is jelen volt: vidámság, mosoly, zene, tánc. A nap csúcspontja a szentmise, a délutáni játék során pedig benépesült a tengerpart, ahol 120 játékhelyen közel 6000 fiatal vidáman játszott. Bár az utazás kicsit hosszú volt, de ötletekkel, lelkeséggel feltöltődve tértek haza mogyoródra a fiatal animátorok.

www.donbosconoverek.hu

Falka József Kántor Atya Csocsó Bajnokság

– Immár tizennyolcadik alkalommal rendezték meg április 22-én a mogyoródi oratóriumban a Falka József Kántoratyáról elnevezett csocsó bajnokságot. A hagyományos eseményre a mogyoródi fiatalok mellett beneveztek más oratóriumok képviselői is. Harmadik alkalommal fordult elő, hogy vegyes páros indult, de ez volt az első alkalom, hogy a vegyes párosnak nyerni is sikerült, ráadásul a fiúk mezőnyében. A lányoknál Horváth Kamilla és Wehovszky Klaudia dupláztak, hiszen tavaly is ők vitték el a győztesnek járó serleget.

A résztvevők ezúttal sem maradtak étlenszomjan, számos szorgos és gondos kéz serénykedett a szendvicsekkel, teával. Az esemény pártolóinak jóvoltából a nap végén valamennyi résztvevő egy kis ajándékkal távozott Mogyoródról.

Gratulálunk a nyerteseknek és mindenkit szeretettel várunk a novemberre tervezett XVIII. Kántor Atya Asztalitenisz Bajnokságra!

A szervezők

Mogoródi animátorok olaszországi kirándulása

elnevezésű lelkigyakorlatot. A program vezérfonalát a párkapcsolat témája adta, de számos egyéb téma is felmerült. Volt szó megtérésről, tisztaságról, önmagunk és mások szeretetének és tiszteletének fontosságáról, valamint a házasságról és a gyermeknevelésről, mint hivatásról.

A két nap alatt sokféle tevékenységben vettünk részt, meghallgattuk egy fiatal házaspár tanúságtételét, akik készségesen válaszoltak kérdéseinkre, csakúgy, mint Füleczi István atya, aki közvetlen és humoros stílusban tárta elénk a párkapcsolat témájának mélységeit: Látjuk-e és becsüljük-e a másik emberben a személyt? Milyen képünk van Istenről? Mit gondolunk önmagunkról? Értékeljük-e azokat, akik jelen vannak az életünkben? Van-e bátorságunk ahhoz, hogy egy egész életre szóló döntést hozzunk?

Végül azzal a gondolattal bocsátottak el minket, hogy ez a lelkigyakorlat olyan, akár egy mag, amely majd csak később

szökken szárba és hoz gyümölcsöt bennünk. Azt, hogy mit hoz és hogyan alakul a jövőnk, most még nem tudhatjuk, de a kétnapos, rendkívül intenzív rendezvényvel kapcsolatban biztosan elmondhatom, hogy sokat tanultunk, és közben még jól is éreztük magunkat.

Stricz Szilvia

MOGYORÓD

Jesolói ünnepnapok – Több mint tizenöt éve minden tavasszal az olasz fiatalok előzőnlük a jesolói Pala Arrex csarnokot: a trivenetói Szalézi Ifjúsági Mozgalom itt rendezi meg a Fiatalok Ünnepét, egy ifjúsági fesztivált 15-25 évesek számára, és a Gyerekek Ünnepét a 9-14 éveseknek. A Don Bosco Nővérek mellett tevékenykedő magyar animátorok immár hagyományosan minden évben részt vesznek ezen az eseményen.

Zene, játék, szórakozás, kiállítások, standok, tanúságtételek, szórakozás – ez né-

Mogoródi – A csocsóbajnokság győztesei

Szalézi Szent Ferenc:

A SZERETET DOKTORA 450 ÉVE SZÜLETETT

Szalézi
ministránstábor

10-16 éves fiúknak

Péliföldszentkereszt

július 11., 14:00 - július 15., 14:00

Hozz magaddal:
tollat, jegyzetfüzetet, Szentírást.

Jelentkezés: szalim.hu

Hagyományos lelkigyakorlat

idősebb szalézi munkatársak
és Don Bosco-tisztelők számára

A Szalézi Munkatársak Egyesülete Krammer Andrásné Máriára emlékezve, aki ezt a lelkigyakorlatot hosszú évekig szervezte, idén is meghirdeti a megszokott lelkigyakorlatot, amelyre elsősorban az idősebb szalézi munkatársakat és Don Bosco-tisztelőket várják.

Időpontja 2017. szeptember 4-7.
(hétfő-csütörtök)

Vezeti **Havasi József** szalézi atya,
korábbi tartományfőnök.

A lelkigyakorlat költsége szállással és teljes ellátással **13.500 Ft.**, szalézi munkatársaknak kedvezményes 12.750 Ft.

Elhelyezés a rendházban és a Don Bosco házban, 2-3 ágyas szobákban a földszinten, vagy az első emeleten.

Jelentkezés **augusztus 20-ig**

Lengyel Erzsébetnél a le@szaleziak.hu
e-mail címen, a +36-20/823-3335
telefonszámon, vagy levélben
a 2536 Nyergesújfalu, Dózsa György u. 26.
postacímen.

Kérjük, hogy már jelentkezéskor szíveskedjenek jelezni, ha az étkezéssel (speciális diéta) vagy az elhelyezéssel (mozgáskorlátozottság) kapcsolatban külön igényeik vannak. A busszal érkezőknek tudunk segíteni a kijutásban Nyergesújfaluról Péliföldszentkeresztre, amennyiben jelentkezéskor ezt jelzik.

Szalim
Mézzenek oda
idén harmadszor????

STRAND
MŰHELYEK
SZENTMISE
ELŐADÁSOK
HAJNALI TŰRA
ÉJSZAKAI JÁTÉK
TÁBORTŰZ
TÁNC HÁZ
IMÁDSÁG
ÉLŐZENE
SPORT

BoscoFeszt 2017
We belong together!

Szalézi TábortFesztivál
14-18 ÉVESEKNEK
PÉLIFÖLDSZENTKERESZT
2017. JÚLIUS 17-21
[SZALIM.HU/BOSCOFESZT](http://szalim.hu/boscofeszt)

RAJTA, DICSERJÉTEK AZ ÚR NEVÉT!

12-30 ÉVES KORIG

**SZALÉZI
ZENETÁBOR**

2017. PÉLIFÖLDSZENTKERESZT
AUGUSZTUS 13-17.

Részvételi díj: 15000 Ft.
Jelentkezés: www.szalim.hu

HA SZERETSZ SZALÉZI HANGULATBAN NYARALNI, GYERE
ZENÉLI VELUNK EGYÜTT, mert aki énekel, duplán imádkozik!

Régebb óta fiataloknak

**Mária-búcsú
Péliföldszentkereszt**

Kiadja a Don Bosco Szalézi Társasága 4800 példányban, belső terjesztésre. Felelős kiadó: P. Ábrahám Béla SDB

Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173.; e-mail: szaleziaik@gmail.com; honlap: www.szaleziaik.hu

Szerkesztő: Lengyel Erzsébet SC; e-mail: le@szaleziaik.hu

Tördelés és nyomdai előkészítés TipoMix Bohner Ferenc

A címlapon: Májusban hazánkban üdvözölhetjük Yvonne Reungoat generális anyát, a Don Bosco Nővérek egyetemes elöljáróját

Készült a Szalézi Művek Kft. kazincbarcikai nyomdájában; felelős vezető: Seres Ottó

A szerkesztőség minden esetben fenntartja a beérkezett hírek, tudósítások, cikkek szerkesztésének, valamint a beküldött anyag meg nem jelentetésének jogát.